

Berimo

XVII

hoies saluos fieri et ad agnitionem vitas venire. s.
voluntate antecedente. Q, aut per eum dñm vult s
et ex voluntate sequente. Un pmo oim ab etno por
dinavit de ex mera charitate in eos pdestina
tos pns natura plegedo aiaz xpj ad sum glo
riæ. postea ordine nature loquendo puidit adā et
eos qd voluit creare angelos et hoies et aliquos ca
suros; alios vel p inoccitavel p pniæ saluados.
Postea loqndo vt dixi ordine nature. qz i di pde
stinatione nō eoordo tuis cui oia sil ab etno puidit
et sic pordianuit eos electos saluari p redimi p xpj
Na si pordiassz xpj solu p p h q adā erat casur
secret qxpia aia gaudiu hiet de lapsu ade qd est
absurdus. Un null pdestinat solu ppter ea qz
ali pnsus est casur: vt sic nullu oporteat gau
dere de lapsu alteri. Nec et plura doctor subtil
Scot vbi sup. Proinde Leo papa in li. de fide
dicit. Putat qdca caſu hois. s. solu causaz fuisse i
caruacis q simpliciter fallunt. qz ab eterno pde
stinatione q hō deificaret p xpj. Un si de nō icar
naret. hō deificaret. et sic pdestinatio dei mu
taret. Maxime gdebem xpj diligere p quæsal
uari ex charitate dei pdestinati sum. Scdm
signu qz beatificare decreuit de hoiez pfecte i aia
et corpe glorificando. Un autor de spu et aia dicit.
Propterea de hō fact est vt totu hoiem beatifi
carent. s. atiam in visione deitatis et corp in visione
gloriose humanitatis xpj. Un etiā si hō nō peccasset
de incarnati fuisset vt hac charitate onderet q
hoies pfecte beatificaret. De h patuit ser. xv. L.

Tertiu signu qz charitate suā infinitā deuici
deū manifestare hois scipm coicado. qz derē bo
ni est qz sic suqpi cōicatuū fm Dyon. z. j. ethi. C.
Bonu de qnto cōius: eto diuini. Jo ppter bo
nitatem suā debuit de incarnari etiā si hō pstatu
set eo q nō mag dilerit natura lapsaz. imo mis
nus qz innocentia. Un Orig. dicit. Si hō nō pec
casser. eque bñ de ex nimio amore hoim hō fa
ctus fuisset. Quartu qz deū habere debuit hō
p grāz. s. in pnti et p gliam in futuro ppetue possi
dedo. qz ad hō fact est hō vt dicit Aug. Et suarū
li. q. di. allegat. S. cu de sic infinitū bonū ido
hō p se nō potuit mereri habere deū. qz finiti ad
infinitū pportio nulla. viii. phicoz. z. j. celi. Un
oportuit etiā hoie stafiliū di incarnari et amo
re vt qz incarnatiois merita infinita deū habe
re pmererivaleret. Quintu signu qz exaltavit
de humanā naturā incarnado vt p. S. si hac i
carnationē fecisset de solu ppter ptem hois: tūc
hō cōmodū de sua malicia reportasset qd nō de
cer deū iustū retribuor. Nam extra de re. iur. li.
vii. Regula iusticie est generalis. qz eo nō debz
fructu qd qd nūs etiā ipugnare. Relinqui
tur gq de pī tātū nos dilerit qz nūmā chari
tate etiā si hō nō peccasset hō factu fuisset. O gie
su bone tibi laus et grātiaactio p talibz tāteqz ca
ritatis signis. o pctor amā xpj.

P Lirca scdm de donis piosis. s. in aduen

tu xpj collatis nobis ex charitate dei. Om̄ ut scri
bit. ij. Pe. j. Per xpj maxima et piosa nob de
pmissa donauit. vt p hec efficiamur diuine cōso
tes nature: fugientes ei q in mundo est pcupis
tie corruptione. Nec ibi. Jurta hac ḡsceturā vi
dendū enobis ut a ḡscam charitatē di vicez qlia
sunt ista piosissima dona nobis p xpj aduetū col
lata. Ad qd breui enūrem pcpueret. Primū
ē donū adoptois. Job. j. Dedit eis pte filios di
fieri z. Scdm donū bndictiois. Nā anteā era
mus maledicti in adā. Gen. iii. Maledicta era
in opetu. S. in xpj sum bndicti. s. bndictōne
ḡcē in pnti et tandem glie. j. Pe. ij. In h vocari est
vt bndictionē hereditate possideat. Tertiu do
nū curatōis. s. a pccis. Aug. Magn vēit(inq)
medicē qz p totu mūdū magn lacbat egrotus
vicez hūanū gen languēs diuersis ifirmitateb
pcī supbie auaricie z. Quartu donū dignifica
tiōis. Aug. in ser. Fact est de hō vt hō fieret de
qd est marie dignitas. Un angelus nō pmisit se
adorare ab hō post xpj aduetū vt p. de iohā
ne Apoc. xiiij. cu en abrae pmiserit Gen. xvij. qz
iā hō fact est deo vnit. Quintu donū creptiois
sz a captiuitate diaboli. Aug. xiiij. de trinie. Om̄
do zūgi potuit hūana natura. supbi spū ma
ligni nō audet se pponere hoi. Q Un in lib.
Petri cluniacen. legi exēplū. qz in vigilia nat
uitatis dñi sanct Hugo videt beatā viginē i v
nis filiu tenentē. qz dicebat. Nostī mat q dīna
talīs mei ecclia cu gaudio celebrar. et vbi est nūc
diabol qz anteā hoibz pualebar. Etia in vita sp.
legi. qz corā scō Antonio flebat diabol p in spe
cie pueri eo qz cu supare nō poterat. S. beu ho
die qz hoies supat diabol p virtua superstitioni et
maloz tripliū et ac gule ac alioz pctoz qz solēt
hoies istis diebz festis facere. Quo ptra Leo pa
pa in ser. natuita. dicit. Aglceo xpiane dignita
te tuā qz diuine fact es plos nature. noli in vete
re vilitate degenerari. memēto cui capis sis mē
brū. hō xpj. reminiscere qz crut de pte tenebra
rū trāslat es in dei regnū. Noli ḡ diaboli fuitu
ti itez te subijcere. qz pciū tuū languis xpj qz in
vitate te iudicabit. Nec ille. Ultimū donū felis
citat ois salut et eīne hereditariois. qz vt ait An
sel. Nō esal p in mundo quā nō pepit nob hūan
itas saluator p quā facti sum fili et heredes di
coheredes aut xpj. vt testa fm's Ro. viij. O er
go charissimi. o fideles aīe xpj lāguie redēpte ḡt
as agam dō et rogem vt det nob p xpj icsum
hec oia possidere sine fine Amen. Iēples ali
os fmōes de incarnationē xpj deschpsi i stellario be
ate viginis marie. et in fmōes descris i vigilia
et festo nativi. dñi. Idecirco h ptrāeo p la scribere

Dñica infra octauas natuitatis dñi Ser
mo p̄mus sz sup euāgelio.
Rant ioseph et
maria mat̄ ieu mirat̄es sup his qz di
d 2

Dominica infra octauas natiui.

ebani de illo. Lu. q. tineuāg. hodierno A
Videm⁹ p. experientia q. illa q. sūt vſitata hō n̄ ad
mirat sīc ortū solis oī die: z m̄l'cipicatoz segetū
ē agro semiatōz null⁹ miraſ: qz vſitare z ſuetu
diarie fiūt. Sz eclypsiz ſol' miraſ hoies qz raro
ſieri hz. Siz z panū qnq; p. quiq; milib⁹ hoim
multiplicatoz quā ſeē xp̄ ſirati ſūt hoies. qz
licz idē de⁹ faciat illa z iſta. Sz iſta ſurrara z iſolū
to iō mira dicūt vt ait Aug. Quia aut̄ i ſacra na
tiuitate xp̄ z circuadiaceti tpe ſiebat m̄lra mira
z iſolita: merito ḡ potuerūt hoies admirari z p̄
cipue br̄ vgo maria z iſeph q. talia atēt⁹ ſi
derabat ſicut p̄t in euāgelio iſto Textus

In illo tpe. Erāt iſeph z maria m̄l iſtu mi
rātes ſup hys q. dicebat de illo. z bñdixit ill. Sz
med⁹ z dixit ad mariā m̄rem ei⁹. Ecce poſtē hic
in ruinā z i ſurrextoem multoz iſrl' z i ſignuz
cui ūdicer. z tuā ipius aiaz p̄rāſib⁹ gladi⁹ ve
neleñt er mult⁹ cordib⁹ cogitatōes. z erat Anna
p̄phetissa filia p̄banuel de tribu aſer. hec p̄ſeſſe
rat i dieb⁹ m̄l' z vixerat cū viro ſuo annis ſepē
a v̄gitate ſua. Et hec vidua erat vſq; ad annos
lxxiiij. q. nō diſcedebat de tēplo ieiunijz z obſe
cratōib⁹ ſerviēs deo die ac nocte. Et hec ipa ho
ra ſupueniē ſiebat dño z loqbaſ de illo oib⁹
q. expeccabat redēptōeſ iſrl'. Et vt p̄ſecerūt oia fz
legē dñi reuerſi ſūt i galilea in ciuitatē ſuā nazas
rebi. Puer aut̄ crecebat z ſortabat plen⁹ ſapi
entia z ḡfa dei erat i illo. Lu. q. In h̄ euāgelio
tria p̄cipua mysteria docent summarie

Primi⁹ eſt marie z iſeph admiratio
Scđm eſt symeois z anne p̄phetatio

Terciū⁹ eſt pueri iſtu p̄fect⁹ z ſortatio. Nec
Lirca p̄mū dīc euāge. In il. (patet i euāge.
lo tpe Erāt iſeph z maria zc. Si qraſ q. tpe fa
cta ē hystoria hui⁹ euāgelij. Dicēdū ē breuiē fm
Guil. q. qdragēſimo die poſt natuuitatē xp̄i. h̄ ē
i die purificatiois marie. Sz hodie iſra octauas
natuuitatē xp̄i legiſtab ecclia ut doceantur q. iſte
puer na⁹ ſi oib⁹ admirabil. utpote ver⁹ deus z
hō. z oēs xp̄iani debet cū maria z iſeph admir
ari. ac p̄cipue h̄ tpe ḡras deo agat q. tā matim
z tā p̄fissimū ac ſalutificū mirabul ſecit de⁹ pro
nra ſalute q. vīz naſci voluit ex v̄gīe z māifesta
ri q. iſe ſit de⁹ fac⁹ hō. Nā qd miſ ſi alij hoies i
admiratoz ducūt de pueru iſtu nato. cū etiā i p̄e
iſeph mirabat q. fuicnutrica⁹ xp̄i. z ſic p̄. ſ. cura
dicūt nō genitura. Ebrard⁹. Et p̄ bic cura p̄ i
alt⁹ genitura. Iaq. ſacp̄ dīc euāgelij. q. iſeph
q. ab angelo didicerat q. ſp̄uſcō ſcept̄ ſic xp̄s
z iſeph ſi ſuicnutrica⁹ xp̄i. ſic p̄. ſ. cura
dicūt de⁹ illo vīz pueru iſtu zc. B. Sz qſtio oc
currit quō iſeph z maria m̄l xp̄i mirabat cum
hō ſiebat xp̄m fore deū. Nā dīc p̄bs. i. metha. z
h̄. poſte. q. mirari tūc q̄s d̄ ſūt cām rei i grāt. Nā
admiratio ſorta i cipit hō cāz inq̄rere ſi er admir
ari ceperūt hoies philoſophar. z radem cū ad
caufe ſgnitioeſ q̄s guenerit ceſſat admiratio ec

ſcia in illo generaſ. Exempla ponam⁹ i ſp̄ualib⁹.
Primi⁹ de ſugbia. cū em legam⁹ q. de⁹ c celo de
iecit tā nobilissimas creatures angelicas i ma
xima mſtitudine miramur. z vñ faciū ſit inq̄ri
m⁹. z audiēdo. ſ. ſc̄pturā dicēt q. ex ſugbia illoz
iā ſc̄ia ſhabem⁹ certā q. de⁹ ſugbia deſerat z dā
na eternalz. Scđm exempli de auaricia legim⁹ i
euāgelio. q. hō qdā diues vidēs q. ager vberes
fruct⁹ afferret dixit. Maiora faciā horrea mea
z ſgregabo oia. z ecce illa nocte ei dicitū ē. Stul
te hodie tollēt a te aiaz tuā z ſic reperēt mortu⁹ ē.
Lu. q. Láz qrim⁹ admirān. z iuenim⁹ auaricia
deo detestabil. z ſic ſc̄im⁹. Terciū ſ luxuria: le
giū ſ totū mūdū diſluvio p̄iſſe: z ſodomā cū oī
bus ſuis oppidiſ z poffiſ ſuonis ſubmersaz
miraremur ſi cauſa nescirem⁹ eſſe vīz luxuria.
Et ſic p̄la exēpla ſ alij vīcī ſone pone. Ad ppoſitū
redeam⁹ ſc̄iſſim⁹ iſeph z vgo b̄tiffiſ ſuaria
optiſ ſciuerūt xp̄m ſc̄iliū dei. z ea q. facta fuerūt
ſciuerūt diuia vītue eſſe facta. quō tūc mirabat
de his q. ſiebat z de xp̄o dicebat. Rñdet q. nō mi
rabat rāq; i grātē xp̄m eſſe vīz deū. Sz mirabat
q. tā cito alij etiā inotuerat qd ſe ſoli ſc̄ire d̄ xp̄o
putabat. vīz paſtorib⁹ regib⁹ ſȳmeōi z anne. Et
h̄ vult Orige. i. ome. di. Lōgrecem⁹ i vñu ea q. in
ortu iſtu dicta z facta ſūt. z ſc̄im⁹ ſingla admi
ratōe digna. Et q. ad h̄ enueran p̄la dicta z fa
cta de qb̄ mirabat z nos mirari debem⁹. Prior
de his q. dicebat vgo marie i angelica ſalutati
one q. erat noua z iaudita a ſeclo. ſ. q. vgo conci
pet z pareret dei filiū. Scđo de his q. dicebanſ
ab elizabeth i visitatōe. ſ. q. vgo eſſi m̄l dñi. z q
ad ei⁹ voce erultauit ifans i vīo. Tercio ſ his q.
dicebanſ zacharia ſacerdote q. ſ. iobes p̄cursor
ſiceret xp̄i zc. Quarto de his q. a paſtorib⁹ de vīl
one ţgeloz z diuia collaudatōe p̄xp̄i natuuitatē
z. Quito ſ his q. dicebat a tribu magi z ſtelle ad
ductōe. Ultio ſ his q. a ſȳmeōe z anne p̄phetaz
banſ i ſutuſ de xp̄i paſſiōe z iſrl' redēptōe z ma
loz dānacōe ac bonoz ſuurrectōe. ut dīc euāge
liū hodiernū z p̄la hīmōi. Unū Bern. ſup illō. ſe
cū mībī dñs magi dīc. Beā vgo potuit dicere.
Magnū eſt vīq; q. vgo ſū. mai⁹ q. vgo ſil' z mī
ſū. Et ſubdit. Lū vgo maria iſperit filiū q̄lī ſi
ſo nō mirari potuit. ſ. de rā ſup oia mario mira
culo q. dei m̄l extitit. potuit reuera admirando
dicere. O diſiecte mi tu puer. q̄s eſ. eſ. qdē ſilli⁹ me
us ſed z creator z de⁹ me⁹ ſugis ſp̄pe vba mea
q. paſe vñiuera. puul⁹ eſ i manib⁹ meis q. cu
tra poterē regis z tenes i manib⁹ tuis. Sz bec
ſchra q̄ ſūt niſi ut miremū qntum nos dile
xit de⁹. Nā ſi de h̄ nō miramur grossiores ſum⁹
diabolo q. mirabat de xp̄i natuuitate: ut dīc Au
gu. in qdā ſer. Miremū ḡ grātē agēdo de colis.
amore dei bēignitate hūilitateq; q. nos redemic
z nūc etiā i p̄tis ſuſtinet expēcādo ad p̄iam.
L. Lirca ſcđm de p̄pheta Symonis nota.
q. ſacp̄ euāgelij ſubdit. Et bñdixit inq̄ ſuſtinet

Joseph et marie ipse symeon et etia puerus Christus. quia forma bene dicere non habet expessum; sed enim quod Christus et Ludolphus dicit ista benedictio fuit laudatio deo et gratia aegido per aduentum Christi. et sic bene dixit: id est benedictos ac breves predicavit eos. q.d. benedictus iste puer Christus qui venit in nomine domini. et benedicti vos a domino qui meruistis huic benedicto puer seruire portando. Sed queritur quod symeon benedice re ausus est maria quam sciuit et genitrix matrem dei esse et Christum dei filium: cui dicat Apelles Hebrew. viii. Minor et meliore benedicit. Rudef fum Lyrus et Ludolphus. quod licet maria fuerit maior symone in merito sanctitatis: in symeon erat sacerdos ad cuius officium spectaret benedicere populum: ut patet. i. q. dicitur est dominus. Ubi Augustinus dicit. quod sacerdotes nomine dei sunt vocati. dominus autem benedictionem praestat. Tercium altissimum enim dignitas officij sacerdotalis quod preceperit alios homines eius maior meriti existentes. et sic symeon maior officio existens. sacerdotalem benedixit mariam. Sed cum Christus esset etiam sacerdos in eternum fum ordinatus melchisedech (ut ait Paulus) ipsum symeon benedixit in veteri lege quod quinque presentabatur in templo puerus: sacerdos benedicbat parentibus et pueru. Ideo quod symeon sacerdos benedixit illis: sed aliter Christus. s. quod ipsum laudandum et predicandum Christum dominum in vita et mortis et dicit Hieronimus benedicbit. Sicut etiam marie. quod ad eam magis pertinebat dominus Iesus. id ad eam sermonem singulariter dirigetur futura prophetado. Unde subditur in euangelio. Et dixit ad mariam regem. Denique alter benedicbit ipsi Ioseph. s. coi benedictione est. Hoc etiam in similitudine prius tamquam nutritum Christi per dictum est.

Dicitur autem maria licet maior sciret meritos. receperit benedictionem a symone: dat documenum suum quod benedictio sacerdotum non est continentia etiam si sacerdos ipse sit minus bone vite. pricipue autem in officio missae et sacramentorum administracione. Unde i. q. j. Non quales. Nico. papa dicit. Non quales sacerdotes domini sunt: sed quod de domino loquuntur est attendendum. Nam respiciendum est ad eorum officium: non ad meritum. Unde Gregorius. x. q. s. Sacerdotibus inquit debet honor ratione cuius fuit suus. Adiutorium est autem quod de Christo puer symeon. probaverunt plura per ipsum implenda: ut patet in euangelio.

Primo de malorum ruinacione.

Secundo de bonorum resurrectio.

Tertio de Christi signo et traditione.

Quarto de dolorosa Christi passione.

Quinto anna facta de hoīis redemptio.

Et per ista quinqū hec scriptura scripsi et probare vult quod iste puer natus sit verus deus et salvator. Primo inquit de malorum ruinacione probauit dicitur. Ecce hic posuit est in ruinā. Nam ergo universalis regula fum omnes etiam homines est. quod de bono fidelis et absque ulla iniuritate iustus et rectus est Deus. xxviii. Ideo Christus verus deus debuit venire in ruinā triplicez. Primo in ruinā oīm virtutē et iniustiā: ut s. destrueret regnum

peccati. Nam Berinus dicit. Non potest Christus cuī virtus pateretur et scire. quod ut virtus crescat debuit virtutē regnum dei strui. Positum est quod ipsi virtutē ruinā superbia. quod ruit superbia ex Christi humiliare. Item quaracie quod ruit ex Christi paupertate. Luxuria quod ruit ex eius castitate. Ira quod ruit ex eius patientia. Sule quod ruit ex eius sobrietate. Inuidie quod ruit ex eius benignitate. Accidie quod ruit ex eius opositate et sic de alijs. Secundo in ruinā de monū et idolo per totū mundū. Tertio in ruinā oīm fideliū occasionalis et oīm dānādo quod Christus in iudicio ruere faciet in infernum. Quod pectoris faciat in ruinā pectoris ne peccas in eis. Secundo probauit de bonorum resurrectio: cui subdit. Et in resurrectione Christi multorum in isti. s. in populo fideles per isti significato. Nam ut ait Paulus. Nam et gloriam dabit dominus. quod solus dei est dare gratiam quod quā resurgunt homines de peccatis ad virtutes et ad gratiam ac gloriam futurā. Iohannes Christus vero deus in hoc predicat quod est ad resurrectionē multorum. s. fideliū in presenti per fidem et penitentiā. et in futuro per gloriam. Tertio de Christi signo: cui subditur. In signū cui tradicetur. Nam Christus probat verus deus per signū miraculorum. s. solus dominus virtus. quod signū clare ostendit est totū mundo in mortuorum resuscitatione. infirmitatum curatōe. demonū electiōe. et huiusmodi factorum in nomine Christi. Unde Gregorius. Nisi Christus inquit Christus non est signū tamquam super naturā existentes et signorum. sed est miraculorum autorē. Basilius. Est enim signū inquit alicuius rei mirabilis et occulte indicatiū visu a simplicioribz intellectu. Non ab habētibz exercitatiū intellectu. Nec ille. Sic Christus dicitur posuit in signū. s. virtutis fidei et ostendit signa clare per signa miraculorum. quod ipse sit verus et mirabilis deus in lege promissus. Unde sicut signū regis in sigillo appositio liceat virtutis testimonium: sic miracula sunt signa vere deitatis et testimonia infallibilita. Proinde Nicodemus. Job. iii. dicit. Rabbi scimus quod a deo venisti. nemo enim potest facere hec signa quod tu facis. ni. fu. de. re. s. Huic signo vero dicitur symeon tradicetur est a multis vice a iudeis non credentibus et miraculo per Christi signa demonio beelzebub asservatis. Item tradicetur etiam a paganis Christi fidē psequestibus. et ab hereticis fidēvera pueribz. Item a malis Christianis: quod ut scribitur Titulus. i. 2. fieri se nosse deum. factum autem negantur et sic tradicetur factus Christus. Littera bos oīs clamat Esaias. xlii. di. Ut quod tradicetur factori suo. Quarto symeon probauit de dolorosa Christi passione: cui ait ad maria. Tuā ipsiā aīaz perfrāsibit gladiū ut reue. et. Ibi autem ut dicitur Lyrus et Ludolphus. ut non tenet causalitatem. quod non probet principaliter pati voluntate Christi ut revelare hoīis cogitationes: sed tenet secundum. quod huiusmodi est ad Christi passionē. Et s. quod ad Christi passionē secuta est revelatio cogitationū hoīis. Rudef fum Lyrus et Simo. et Lassia. alios quod recordat. quod oīm fecerit genera hoīis. s. credētū et non credētū: iustoz et iniūz: diligētū et oditū ac etiam penitētū cogitationes patuerunt. Et sed excepit et induxit peccata in mundo coro. Primo iudeis et probari possit quod iudicis et odii patuerunt: quoniam Christus occi-

Dominica infra octauas nativitatis.

dere voluerunt insuper discipulos psej et fidem extin-
guere. Secundum in infidelibus cuiuslibet et paganis quod fidei
christi psej et oes christianos primere voluerunt zelo ido-
latrie. Tercio in christi discipulorum quod ueritas cogitati-
ones huius et narraciones in corde claruerunt. nam ibi re-
uelata est iudee auaricia quod tempore tradere ceperat. et
petri pusillanimitas quod tempore negauit. Item magi-
delene et iobis ac sanctaz miliecrux cruci assistentia
et passio. aliorumque discipulorum et apostolorum timorosa
fuga et dubitatio. Quarto in oibz queritur pro orbe et
christianis. quod utrum exponendo Origenes dicit. Oes fidei
les reuelat suas malas cogitationes et secreta in co-
fessione coram sacerdote quem sanent in sacro pnie
perfectum et meritum passionis christi. Quito in ipso cor-
de angelis matris quod quidem perfruuntur. s. gladii doloris
passionis christi. ut expositum Beda et Lyra. Unum passio
christi reuelauit cogitationes marie multiplices. Pri-
mo quidem cogitationes cordialiter eius summi amoris.
quod summe dilexisse christum probata est quod in aia martyribz
gladii perfrulit per christum. Unum Hieronim. in ser. de assump-
tione dicit: quod quod in pte ipassibili habet in aia passa est
p. q. martyr fuit. s. quod alii in corpe martyrum pa-
tulerunt. Secundum cogitationes eius summi doloris et co-
passionis multiplices. quod sepium cor eius gladii maxi-
mi dolor perfruunt in tot tribulatibz huiusmodi passus
est christus. et preterea etiam in christi amissione quem triduo quod
sive cum merore. Item cum christo in alligatore quam captiu-
andiuuit et ligatu. fuit passa et in flagellatore. in co-
ronatore spine. in cruce etiam baulatore et fixiore et in
morte. Iustus post mortem christi sola ipsa ergo ma-
ter sustinuit dolor lacrime gemitus latentes christi ut dicit
Beda. in ser. de annuntiacione. quod tunc mortuo christo
sola aia marie sensit. De ista marie dolori marie
et gladii plima alia mysteria descripti in stellario b.
angelis ideo habetur praeseo. Ultimo in oibz generaliter
bonis et malis pte quod christi passio multo et cor-
dum cogitationes reuelauit. quod christo passo boni et ele-
cti crediderunt. malivel reprobi credere noluerunt
et quod crederent vel non ante erant certi. sed postea cer-
tum fuit ut dicit Beda. nam et in habendo divinitas pto
mudum est probata quod s. passus et acerbam mor-
tem crucis se resuscitauit ad glorias celestes: quod non nisi
debet potuisse. Quito in euangelio anna pfecta hu-
mana redemptorem per christum fecit. et ut ei testimonium
magis auferetur et firmioris veritatis probatur ipsa scriptura
multipliciter et medietate: ut pte in euangelio. et
erat inquit anna prophetissa. Et latet claret frater. quod aut
dicit. hec eadem hora supuenies intelligendum est non a
casu sed spuiscit reuelatione. Confitebas domino. s. gratia
as agendo de tanto beneficio diuine incarnationis. et
loquaris de illo. s. iesu oibz quod expectabat redemptorem
scilicet annuntiationem quod ipse est redemptor hominum deus et homo
In hac sententi anna datus et exemplum angelis ut thesaurum
angelicorum bene custodiatur sic et ipsa custodiuit. Item
angeli ut misericordiam bene obseruantur sicut et ipsa virgo
vixit annis enim viro suo in sancto matrimonio. Item vidu-
is datus exemplum castitatis diutine usque ad mortem. nam
fuit docens anno 1300. et erat quoniam maritus est copulata.

et vixit annis duabus vixit cum eo. et tandem usque 1300. annos vidualem castitatem tenuit. et sacerdotem in coro
eius anno 1300. Ut in modernis nullis sacerdotibus sic ficeretur
sic ipsa legitur tota vita bona opibus. s. ieiunis et oratione
sicut circa tertium principale quod (nihil plena)
in euangelio ponitur. de puerilem cremero. Pro
finali huius. fuit documentum Notandum est quod puer
Iesu de creuisse et fortari fuit corpus plenus
aut sapientia quod ad aiam. quod ab instanti conceptionis origi-
ni scivit. et gratia dei erat in illo. s. vniuersis. Ita et nos spu-
aliter debemus crescere in gratia et in uerbo. Unde Augustinus. de uerbis apostoli dicit. Sp. proficere noli via deficie-
re. noli retroire. noli deuiriare. Item Beatus. Qui iustus
est nunquam dicit satiis quod sp. esurit iusticiam: ita ut si
sp. uiueret sp. quietum in se est proficere de bono in meliori
tempore conatibus procederet. Sed huius quietis occurrit cur
christus dominus voluit paulatim crescere et non repente et
velo angelis natum in meliora mature etat. perdire sed
successione usque ad xxxij. annum uiuere et tunc mor-
tem subire. Unde habet rindem fuit docere colligendo quod per ge-
nerali regulam tenetum est huiusmodi uicem quod christus dominus in omnibus
voluit tenere modum eternitatem et suam naturam non misere-
rie et omnia de sue charitatis excellenter. ut pte
in iohannese. di. xix. 2. xx. p. Augustinus. De ciuitate et in
sue Christi crescere et uiuere paulatim proficiendo usque
ad xxxij. annum etat. pro omnione maioris chari-
tatis erga nos. ut euui remando et nos proficeremus
declarat. Primum enim charitate magnam ostendit in
huiusmodi amore nostra vera carnem non fantastica assumptio
potest. ideo ad huiusmodi fidei omnione noluit repente in
meliora mature etat. perdire ne putaret fantastica
corporis assumptionis sicut multi heretici dixerunt. hec
est ratio Theophili et Leonis. Secundum magnam charita-
tatem ostendit quod dicitur in natura sp. nobis sub-
iectum est habuimus. ut ad modum aliorum puerorum
succurrerit per augmentum corporis et vigoris membrorum
ita quod nec miraculose aliquod super pueriles habitores
naturales in se ostendit ut dicit Leo papa in fuit episcopio
phanus. Hebreus. 13. Debuit per omnia assistari fratribus tecum.
Benedictus. O mira humanitas Christi salvatoris. ecce ad-
factus est quasi unus et nobis noster filius. Quid habet ut sit
omnis omnis fieret in te hominem nisi amor tuus. Tercium
magnam charitatem ostendit quod dicitur in habendo et in
militia in nos uiuere voluit. s. xxxij. annis. Cum
enim mundum et te in malis posuit sit. Job. v. valde
mirum fuit quod deus quod ab omnibus pectoribus tamen in mundo
per plenos petitis premisit. per nostro amore patiens et habu-
miseret in fredo carcere. Quartum magnam charita-
tatem ostendit quod erat uiueniens. xxxij. s. anno 1300. post sua
mortem elegit. quod fuit Thoma. iij. pte. q. xlvi. ar. ix. idem
tali etate per nobis Christus mori voluit ut in sua dilecta
coram magis eternitatem dare. quod vita sua per nobis morti
exposuit quoniam erat in perfectissimo statu et sensu vi-
uaci. O quanto amabat Christum deum tuum quod te tamquam amauit
Quinto magnam caritatem ostendit quod excepit sui oibz
nos ad salutem felicitatem eternam edocuit. Nam Augustinus de
doctrina christiana dicit. Deus Christus actione nostra est instru-

Sermo

XVIII

ctio. Un p nro amore et istructo e xps voluit pri
mo i vtero vgis recipi et ide nasci ac paulatim cre
scere. in q docet nos spnular (sic) Leo papa diem q
xps in nob p affectu bonu recipit. et p effectu boni
opis nascitur p augmentu corp f gazi; i nob crescit.
Sed q xps puer nat ut meli cresceret balnea
ri a vgi mire sepi voluit q docet nos meli cresce
re p freqn lachrymaz abluicet. Ps. Lauabo
p sing. no. le. m. la. zc. Tertio iuolui a mire pani
vibus voluit p bilitate edoceda. Quarto lacta
ri voluit a vgi mire q docet elemosynam facere et
oga misericordie qby alun paupes q snt membra
xpi. Un. Dat. xxv. Qd yni er minis fe. zc. Quinto
q xps i sinu vgis qdescere et portari voluit; casti
tate se amare docuit ut dicit Amb. Ultio q. xxx.
onis integris crescendo vivere statuit: docet q tota
vita nra debet currere in pesside trinitatis et ob
seruativa decalogi ter em decet faciunt triginta. La
de pdcado et miracula faciendo ab a o. xxx. vixit
insup qrtodimido a o et tunc mori voluit ut do
ceret q testamentum quo euagelista p in morte xpi
et p miracula pfirmatum credet. Fuerit si ad resur
rectiois sue gliaz post mortem puenire volumus
Qua nob ipse pstare dignet q viuit i secula seculo.

Decade dñica Sermo secundus. s. de bndictio
ne p xpm natu nobis collata.

Enedixit illis sy

b meon Lu. q. z i euage. bod. S Legi
mus charissimi Ben. xij. q de pmi
sit abrae d. In semine tuo bndicet oes getes. Et h
Bpl's Gal. ij. d ipo expones di. Nō dic in semi
nibz qstn mulez; si i semine tuo qsl in uno q xps.
i oibz hoibz mdi q in adu fuerat p ptem a do
maledicti i p xpm implete snt bndictoies repro
misse. In cui signu xpo nato et in cpluz pntato
symeon bndixit ioseph et marie pncipibz iessu yi i
mysterio doceret q xps attulit bndictoies oibz cre
dictibz. Un r d ipo pphauit q posse sit i resurre
ctione mltor in isrl. i. fideliu q sortiut hanc diuine
bndictoies gazi; et in ruinā oim ifideliu peccati i
maledictio pctoies. sic de b pte in euage. Itaqz p
pnti sermō de bndictoies p xpi natuuitatez allata
declarabim tria mysteria.

Primum de hui bndictoies dono.

Scom de ei puationis dano.

Tertio de ei acqsiteois luero.

Lirca pmi de bndictoies diuine dono nob colla
to p xpm natu notem. q sic rex magn solet in
honore sue maiestat suis suis pncipibz dona
largiri qn ironisaf i regno: sic xps dñs venies i
mudi p natuuitate et vgi apporauit et largit
enob dona optia bndictoies diuine q nō est aliud ni
si largitio gte in pntiz glie i futuro. Ut aut h me
li nouerim aduertedū q ex pcto icurrerat bo
mies mudi septem maledictioes q sunt mala pcti
mortali. q xps dñs nob attulit septem bndictoies
seu bōas ad excludendū illa mala p zrū. Qm em

opposita iuera se posita mag elucescunt ut de p
pbi. iō pseqmur simul.

Prima maledictio est aie occisio.

Sed a beatitudinis exclusio.

Tertia pcupisctis depuatio.

Quarta demonibz subiugatio.

Quinta exultat miserie multiplicatio.

Sexta finis amari subsecutio.

Septima gehene obligatio.

Pria inqz maledictio pcti est aie occisio. Nā Eze
chie. xvij. scribit. Aia q peccauerit ipa moriet di
cit dñs. Et Sap. xv. Hō occidit p maliciā aia
suā. Hac qppede pnticia uit ade Ben. ij. Quai
cūq hora comedetis morte moriem; bē necita
temoriēdi icurretis et aie morte p culpā transgres
siois pcepti. et p qns maledictoies. Un Ps. Ma
ledicti q de. a. m. t. dñs zc. H Sed di. Quo
aia dō occidi p ptem cu sit imortal. et videm q
pctoies i actu pcti loqz et comedit et vitales opatio
nes i eo aia exercet. g. zc. Rñ def km Aug. sup ps
lxij. Et h de pe. di. i. h. Ite si aia qz. qcu de (inqt)
sit vita aie. aia vō vita corporis. sic corp viverē
pe absente aia; ita n̄ nisi dō pntre aia viuere v̄. hec
ibi. Un lz aia načalr eentalr sit imortal; occi
dit en p ptem cu a vā vita spnali q de ē separat et
peior ē hec occisio p corporis. Lōtra hanc maledi
ctione xps venies attulit nob bndictoies viuifica
tiois aie. Un. i. Job. iiij. In h appuit charitas di
qm filii suū misit i mudi ut viuam p ipm. Et
Ro. vi. Stipedia pcti mors. grā ar di vita etna
i xpo ielu. De ista bndictoies Prover. x. d. Bndi
ctio di sup caput iusti. i. sup aia p xpm iustifica
ta. et sive iustificata i fide. Sed a maledictio pcti
dō britudis exclusio. Ela. xvj. Tollat ipi ne vi
deat gliaz di. Un adā et tua postq peccauerit et
ptem ppter noluerit snt a do maledicti et statis
de padiso electi et angelica custodia ē deputata;
ne hō illuc possit iterare Ben. ij. Lōtra hāc male
dictoies venies xps dñs attulit bndictoies aptiois
ianue celestz et visiois diuine. qz ut Damaf. dicit
crux xpi facta ē clavis padisi. licet ac hāc bndictoies
visiois diuine pfecta i morte sua xps alij in lim
bo ppter et i ascensiō psumauerit qn aias scro
rū patp i celū introdunct; in i scipo ichoauit statis
ut veit. qz i aia hois xpi i stati pceptoies statu deū
clare vidit. Un Aug. Xps inqt ab i stati pceptoies
cōphēoz fuit et viator. Tertia dō maledictio et
ē pcupis de pnuatio. qz et scribit Ben. viij. Sēlēs
et cogitatio hois ab adolescētia pna snt i maluz
oi tpe. In signu hui (de) Maledicta (aie) tra i
ope tuo spinas et tribulos germiabitibz. Nec de
us dicit ade Ben. ij. ad designadū q frā corporis
hūani maledictoies icurrat et spinas cupiditatū ac
tribulos. s. carnaliū ptemptationū germeare nō ces
sat. Un Ben. sup Lan. ser. xlit. d. Donec i carne ē
aia iter spinas xfas. et nece ē et patial inqetudies
ptemptationū et tribuloz; hē tribulationū aculeos
Et paulo ifra subdit. Pten ē mudi spinis. s. tē

Dominica infra octauas nativitatis.

ptationū i tra sūt, i aere sūt, i carne tua sūt. ¶ sari i
bis i minie ledi diuīe potētē ē nō fr̄ue tue. Nec
Bef. Lōtra bāc maledictōz xp̄s attulit bñdicti
onē ḡe refrenat̄; cupiam i rep̄m̄ somit̄ car
nis n̄e. Un Ro. vii. Ap̄ls ait. Video alia legē i
mēbris meis. Ly. i. inclinat̄ q̄ ducit mēbra taq̄
ligata ad mala. z sic d̄ lex a ligādo. repugnat̄ le
gi mēr̄ mēc. i legi naturali q̄ imp̄ssa ē meri. Inke
lix ego h̄o. s. p̄ corruptōz nature et d̄ maledictōe
qua icurri. q̄s me liberabit de corpe morti hui?
R̄ndit. H̄ia dī p̄ iesū xp̄m dñm n̄m. q̄ i p̄nti li
berat a lege somit̄ inq̄stū culpa ē. Un i bapti
sat̄ p̄mi mor̄ nō sūt culpa; s̄ solū pena z exerce
de fr̄ue matia. fūt̄o āt̄ liberabit etiā inq̄stuz
ē pena. De pdic̄t̄ bñdictōib⁹ pp̄bauit dawid dī.
Eten bñdictōz dabit̄ legislator. s. xp̄s q̄ enouele
gis lator. Et q̄ sic ista bñdictio subdit. Job d̄ v̄
tute i fr̄utē. s. bñlilitat̄; castit̄; charitat̄; patien
tia z p̄seuerātie. z sic d̄ alijs p̄ q̄s dī ḡa. z cupiavi
ciſ p̄fecte donec videbis d̄ i siō. s. celesti. Quar
ta maledictio ē diabolice p̄t̄ subiugatio. Nas
Job. viii. Quis ac p̄ct̄. s. p̄i ē p̄ct̄. Et. q̄. Pe. q̄.
S̄ q̄s supat̄ ē. c̄ī r̄fū ē. Aug. P̄cr̄or̄ fū ē tot
demonioz: q̄t̄ v̄tioz. Et q̄ tales sint maledicti
a do p̄t̄ ex h̄o q̄ d̄ maledicit̄ p̄mis pentib⁹ eo q̄
obedierunt̄ serpēt̄ p̄suasiōi. Ben. iii. c. Lōtra h̄o xp̄s
attulit bñdictōz liberatōis n̄e z p̄t̄is p̄ct̄is
diabolice: adeo q̄ sic Nero. ait. Jā debilis ē ho
stis nō p̄t̄ vicere n̄i volēt̄. Un xp̄s i iudicio bñ
dicteiustos dī. Utēt̄ be. pa. m. ec. Malos autē
cū diabol' maledicet̄ dī. Itē mal'. in. ig. e. q̄ p̄. ē. dī.
z̄. I Quia maledictio ē erulat̄ misteriarū
multiplicatio. Un Isid. di. Si h̄o inocēter viriss;
ignis cū nō v̄eret̄. aq̄ nō submergeret̄. nō spina
rū a culei noceret̄. nec oia q̄ nocet̄ mortalib⁹ ipē
dirēt̄. Sz hec oia q̄ p̄ct̄ sūt̄ iſlīcta. Nā d̄ male
dicēto m̄l̄eri dīt̄ Ben. iii. M̄l̄iplicabo erum
nas tuas z p̄cep̄ tuos. In dolo. pa. fili. z s̄b vi.
peāte er̄. Adeq̄ dīt̄. In sudore vul. t. v. p. e. d. r.
in ter. z̄. Quis nāq̄ p̄t̄ enarrare q̄t̄ miserijs ad
dicti sum̄. Quia patimur ab acriis iſperie. s. ca
lore z frigore: p̄fēt̄; grādie: pluuijs z siccitate ac
bmōi. q̄nta ab aq̄s z a tra z i cis existētib⁹ bestijs
v̄mib⁹ z bmōi v̄s q̄d pulices minios z̄. Itē in
corpe morbos z iſfirmitates. Lōtra h̄o xp̄s attu
lit bñdictōz spūal̄ z celestis z̄solatōis. q̄t̄e dīt̄
Bpl̄s. Ro. viii. Diligē. dñi oia coope. i bonū. Et
Eph. i. Bñdict̄ d̄ z p̄i dñi n̄f̄i iesu xp̄i q̄ bñdi
xit̄ nos i oī bñdictōz spūali z celestib⁹ i xp̄o z̄. q̄ p̄
destinavit̄ nos i adoptōz filioz p̄ iesū xp̄z. Se
xta maledictio ē finis amari subsecutio. s. horre
da z dolorosa mors z putrefactio. Un Ben. iii.
maledicēdo dīt̄ d̄ h̄o. P̄luis es (ait) i pul
uerē reuert̄ z̄. q̄d nō fuiss; s̄ nō peccassemus
Lōtra hoc xp̄s attulit bñdictōz. s. saluiscē mors
tis. q̄ p̄ct̄ i ſpectu dñi mors ſct̄o z̄. Et h̄
p̄t̄ q̄t̄ v̄ mortē quenam̄ ad p̄ct̄a celestia bona
z glōsaz resurrectōz. Un Eccl. i. T̄mēti dñi bñ

erit in extremis z in die defūctōis sue benedicēt̄.

Septia maledictio ē gebēne obligatio. Nam
mḡ in. q̄. li. lniap. dis. xlvi. dic. q̄ p̄ct̄ mortale ē
obligas nos ad penā cr̄nā. s. i. gebēna. Lōtra hoc
xp̄s attulit bñdictōz gl̄ie z felicitatis etnei p̄ia
repromut̄edo. Un. i. Pe. iij. In hoc vocati est. s.
ad xp̄i fidē vt bñdictōz hereditate possideat. O
ḡ iesu bone q̄ nat̄ es p̄ nobis vt bñdiceres nos
tot z talib⁹ p̄ct̄is bonis tibi laus z grāmactio
o p̄ct̄o ama xp̄m dñi tuū q̄ te iſtū. v̄lōz di
p̄stat. a p̄ct̄s p̄fuat. a diabolo liberat. celesti z̄lo
latōe letificat. i morte saluat. z̄ p̄ia gl̄ificat. z̄ sic
p̄ sue nativitas. bñdicēt̄ dīt̄.

R̄līca scdm̄ d̄ p̄uacōis dāno. Exq̄ claz̄ ē
ex dīt̄ q̄ xp̄s dñs nat̄ ē vt donet hoib⁹ suā lar
gissimā bñdictōz. Querif̄ ḡ q̄re symeon. pp̄bauit
xp̄m natū positiū cēi ruina vt p̄t̄ i euāge. Ecce iſ
q̄p̄t̄ ēb̄ i ruina. Et v̄n ēq̄ inuērables p̄uāt̄
bñdictōis xp̄i dono z̄ sic ruini in infernū: nec oēs
bñdicēt̄ a xpo ve resurgat̄. s. ad gr̄az z̄ gl̄iam z̄.
R̄n xp̄m doc. q̄ xp̄s dñs q̄t̄ in se fuit̄ vēt̄ dare
oib⁹ hoib⁹ bñdictōz. gr̄e z̄ vite etne. Un dīt̄ Jo.
x. Ego v̄cī vt v̄tā hēant z̄ abundāt̄ hēant. Et. j.
Li. q̄. Qui vult̄ oēs ho. sal. fieri. s. volūtate ańcez
dēte. z̄ h̄o q̄d symeo. pp̄baudo dīt̄. q̄ xp̄s nat̄ po
sit̄ in resurrectōz ml̄toz. s. causaliz̄ p̄ncipal̄.
q̄ ipse ēcā resurrectōis z̄ vite oīz q̄ a p̄ct̄s flurre
xerūt ad vite gr̄e in p̄nti z̄ gl̄ie in futuro. Job. q̄.
Ego sūt̄ resurreccio v̄t̄a q̄ credit̄ i meciā si mor
tuū fuerit̄ v̄uer. Uerūn inuērables hoib⁹ mū
dī noluerūt̄ bñdictōz xp̄i z̄ gr̄am. iō elōgata ēab
eis. z̄ sic sua culpa ruūt̄. Un Greg. Nis. di. Dīt̄
v̄nū p̄positū ēsal̄ z̄ ruina. Lasus aut̄ ex iſtēōe
nō credēt̄. Itē Ambro. Ecce symeo (inq̄) pp̄be
rat in ruina z̄ resurrectōz ml̄toz venisse xp̄m ie
sūt̄. v̄. s. iusto z̄ iniq̄ruq̄ merita discernat. z̄ p̄ q̄l̄
itate n̄f̄o factoz iudex ver̄ z̄ iusq̄ aut̄ supplicia
decernat aut̄ p̄mia. hec ille. Est ḡ pol̄t̄ xp̄s z̄ ve
nit̄ causaliz̄ i resurrectōz bonoz. Sz p̄ occasioz
et volūtate ſequēti v̄enit̄ ruina dānatois ma
loz. p̄t̄ p̄t̄ illoz z̄. Un Lbry. ponēs exēpluz
dīt̄. Sicut em̄ lux sol z̄ s̄i oculos debiles turbe
lux ē. Hoc mō saluator p̄suerat z̄ si corrūat̄ pl̄i
mi. neq̄ em̄ est eī officiū d̄structio z̄ vesanie ho
minū z̄. Un si q̄ram̄ q̄re dē fecit ſolē. R̄ndet̄
simplicī q̄ causa illuminatōis. Sz q̄ obcecatōis
occasioz p̄ft̄a habētib⁹ debilē v̄lū v̄ noctis z
corruptis oculū nō est ſol i causa ſz debilitas v̄lū
sus. Sic i. ap̄osto. Et q̄ ad h̄o p̄ſſum̄ p̄la exem
pla applicare d̄ vicijs. P̄rio de ſupbia. Nā dē
creauit̄ angelos i celo no v̄ ſupbia d̄rueret̄ sed
deo ſe ſubijēdo br̄ificaret̄. Q̄q̄ ſuerūt̄ eorū
culpa fuit̄ q̄ deo ſubijēti noluerūt̄. Scđo de
auaricia q̄re dē fecit bona t̄palia n̄iſi. p̄t̄ bonus
v̄lū hoīm. Sz q̄ hoīes eis abūt̄ iō ſūt̄ eis occa
ſionalit̄ ad ruina ex p̄ct̄o ſue abuſiōis. Tercō
d̄ luxuria q̄re dē p̄cep̄it. Nō mechaber̄. nō p̄c
p̄ſſes v̄t̄o. p̄mī tui. n̄iſi vt nō p̄cas ſt̄iū facit̄

do. et tu p̄t̄r volūtarieruis. Quarto d̄ ira
q̄re de⁹ pbibuit vindictā n̄lī v̄ nō rueres. Qui
to de gula. q̄re de⁹ fecit vīnū n̄lī p̄t̄ bonū vīnū
boīm. q̄ aut̄ tu hō iebriar̄ vīno b̄ a te ē. Sexto
de iudicia. q̄re de⁹ voluit vt primū sicut teip̄z dī
ligeres n̄lī v̄ nō rueres i p̄ctū. s̄z tu h̄rio mō ru
is. Septimo de accidia. q̄re de⁹ p̄ excitanda
deuotōe tua p̄cepit i eccl̄ia sc̄a vt p̄fessiōz saltez
sel̄ anno faceres t̄ eucharistīa devote sumas t̄
debitē vīcīs n̄lī p̄ tua salutē. S̄z q̄ tu idigne
accedis ad sac̄m idē ē q̄ eucharistīa fiet tibī ru
inā dānātōis cū sit̄ se cībī vite etīne. Reuera ex
culpa tua. q̄ idigne accedit t̄ nō ex sac̄o ē. Sic
xpi ielū natūritas ē ad salutē a do p̄ncipal̄ oībō
ordīata. s̄z q̄ hāc salutē nō oēs cōseqn̄t̄ boīm cul
pa ē. q̄ sup̄biā auariciā gulā z̄. p̄eligunt q̄s xpi
būllitātē t̄ v̄tutes seccari. O ḡbō p̄t̄r age peni
tēia ne aduēt̄ xpi s̄c̄ tibī i ruīna.

L

Līcīa t̄cū. s̄. de acq̄sīcōis lucro b̄ ē v̄ sciam⁹ q̄
b̄ meric̄ d̄ gruo q̄s disponit̄ ad acq̄rēdī b̄ndī
ecōe z̄ xpi t̄ lucrādū b̄ q̄rit̄. Q̄lia genera boīm me
rēt̄ v̄ a xpo ielū nob̄ hato b̄ndīcat̄. Ad q̄d r̄ndē
do notem⁹ fm̄ b̄uī euāgeliū p̄cessū q̄ mystice d̄
signat̄ decē genera boīm q̄ digni s̄vēt̄ b̄ndīctōz a
xpo z̄seqn̄t̄. t̄ p̄ h̄riū totidē a xpo maledict̄. Pri
mo xpm̄ dēuī credētes. nā Gal. iii. apl̄s dī. Qui
ex fide s̄t̄ b̄ndīcēt̄. b̄ i mysterio p̄t̄ i euāg. vbi d̄z
q̄ ioseph z̄ mariā mirat̄s. s̄. mysteria fidei t̄ fue
latōes xpi b̄ndīxit symēt̄ z̄. Per h̄riū oēs ifide
les sub maledicēt̄ s̄ v̄ dīc̄ ibidē apl̄s. s̄. Gal. iii.
Et iudicio maledicēt̄ a xpo Math. xxv. Sc̄do
b̄ndīct̄ opa misēdīe exercētes. q̄d fcaſ̄ q̄ ioseph
q̄ a lymēoē b̄ndīcēt̄ p̄nūciatī euāg. Ioseph ei nu
tria⁹ xpi fuit t̄ ierip̄at̄ fm̄ Hiero. augmēt̄. iō
oga misēdīe significat q̄bō nūrrūt̄ xpi mēbra: et
augēt̄ boīm merita. Per h̄riū oēs boīes imīfi
cordes maledicēt̄ a xpo Math. xxv. Ite maledēt̄
i ig. e. Esuriui em̄ t̄ nō dedi. mībi mā. z̄. Ter
cio b̄ndīct̄ mūdi ab oī p̄t̄r t̄ inōcētes. q̄d fcaſ̄
q̄ mariā mīfēz xpi b̄ndīcta q̄ fuit mūdissima. vñ
p̄s. Innocēt̄ manibō. i. opibō t̄ mūdo cor. z̄. hic
accipiet b̄ndīc. a dño z̄. Per h̄riū om̄s p̄t̄ores
maledicēt̄. Eccī. xl. Ue vob̄iph̄ z̄. In maledicti
one erit p̄s v̄ta. Quarto p̄ p̄nīaz a p̄t̄is resur
gētes. b̄ significat̄ i euāg. mystice cū d̄. B̄ndīxit
ill̄ z̄ dīc̄. Ecce b̄ posis̄ i ruīna. s̄. maloz. t̄ r̄sur
rectōz. s̄. penitēt̄. Un̄ oēs ipēnītētes maledicēt̄ i
iudicio. Lu. viii. Nisi p̄nīaz egeris̄ oēs p̄bīt̄is.
Quinto obediētes. s̄. xpo t̄ eccl̄ie e⁹; nec z̄dīcētes.
q̄d norat̄ cū d̄. t̄ i signū cui z̄dīcēt̄. Un̄ oēs z̄dī
cētes s̄ch̄ heretici t̄ sc̄imacīci maledictōis sūt̄. Nā di
cit z̄ciliū. i. q̄. i. nō op̄t̄. z̄. c. Nō licet. q̄ b̄ndīctōes
hereticōz maledictōes sunt maḡ. q̄s s̄nt̄ b̄ndī
cētes. Proide. i. Chor. xv. Si q̄s nō amat do
minū ielū anathema sit. Sexto xpi passionē co
patiēdo recolētes. q̄d significat̄ cī i euāg. subdī
Eccl̄ia ipl̄ aniam p̄rāsibl̄ gladi⁹. s̄. p̄passiōis.
Un̄. i. Lboz. i. Sicut locū passionū est̄ ita t̄ cō

solationū erit̄. Detali p̄s. Dñe p̄uenisti cī in b̄u
dictōibō dulcedis. q̄ i passiōe est dulcissima de
uotio medicat̄. Per h̄riū inq̄ti passiōi xpi male
dicti sūt̄. q̄d p̄t̄z er b̄. q̄ r̄ps i iudicio signa passiō
onis p̄n̄cādo t̄ exp̄obrādo maledicēt̄ reprobis
Bef. Ue mībi si inq̄t̄ fuero: q̄ req̄ret sanguis il
le iust̄ p̄ me effusus i terra. becille. Ue inq̄t̄ dā
narōis. Seprīo b̄ndīcūt̄ vacī p̄t̄ p̄fitentes
q̄d notaſ cū d̄. Ut reuelen̄t̄ ex ml̄t̄ cor. cogi. z̄.
fm̄ Orige. b̄ intelligit̄ de p̄fessiōe p̄t̄r. corā sa
cerdote. Per h̄riū oēs nō p̄fiteri volētes maledi
cūt̄ exēplo ade t̄ eue: q̄ cū iterrogati q̄d fecissent
noluerūt̄ p̄fiteri deo p̄t̄ sua: t̄ statim de⁹ male
dixit̄ cīs. Gen. iij. t̄ sic p̄t̄z. Octauo statū suū b̄n
t̄ debite p̄fūates. s̄. v̄ginalē vīdūalē t̄ p̄iugalez.
Uā a xpo tales p̄mēdan̄t̄ t̄cāq̄ b̄ndīct̄. d̄ fructu
vīcīs cētēsimo q̄d ad x̄gēs. z. lt. q̄d ad vīduas. z. t̄cē
q̄d ad p̄iugatos. Mat. xij. Et p̄p̄tea i b̄ euāg. an
na. p̄phetilla de isto triplī statu p̄mēdat̄ t̄ i exē
plū p̄ponit̄ v̄ paruit̄ t̄r̄. p̄cedenti. Per h̄riū r̄ps
maledicēt̄ oēs q̄ fuerit mali p̄iugati v̄l vīdue et
x̄gēs nō caste. Num. v. Si polluta es maledi
ctōibō subiaceb̄. Nono b̄ndīct̄ decalogū adiū
plētes q̄d significat̄ cū d̄ i euāg. Et v̄ pfecerunt
oīa fm̄ lege dñi z̄. Ēx̄rio maledicti s̄t̄ trāsgredi
entes. hec patēt̄ Deut. xxiij. q̄d ad vīrūq̄ v̄bi ml̄
t̄plex b̄ndīct̄ p̄nūciatī obfūatibō t̄ maledictio
trāsgressoribō. Decio v̄tūtibō t̄ sc̄itātē p̄ficiētēs
q̄d significat̄ i b̄ q̄d d̄. Reuersi sunt i ciuitatēz
nazareth. ibiq̄z puer ielū crescebat. Nazareth i
terp̄at̄ flos v̄l sc̄itas. t̄ sic significat̄ v̄tūtē deco
rē t̄ sc̄itātē i q̄ iust̄ t̄ p̄fecti religiosiq̄z crescent̄. t̄
tales b̄ndīct̄i meret̄. Eccī. xj. B̄ndīctio dei. Ly. s.
q̄ est̄ p̄t̄ grāz i mercedē iust̄i festinat̄. v̄t̄ trāfferaſt
ad glīas. M Per h̄riū illi q̄ deficiunt̄ t̄ nō p̄se
uerat̄ v̄lq̄s i finem maledicti erūt̄. Ad b̄ sc̄ptura
Esa. lxv. ponit exēplū sic dī. Puer cētū ānoz mo
rieſ t̄ p̄t̄r cētū ānoz maledict̄ erit̄. hec ibi Ly
ra. Puer cētū ānoz. i. b̄d̄ q̄ lic̄ ml̄tū vīxit t̄n̄ mo
ribō puer ē. q̄ seq̄ns passiōes suas. nec p̄ etatem
tp̄is creuit̄ i moribō t̄ opibō v̄tuof tal̄ moret̄. s.
morte etīna. t̄ p̄t̄r cētū ānoz. i. q̄ i p̄t̄is ml̄tūvī
xit t̄ trāt̄iēt̄s lūi i vacūn̄ a bōi opibō peccāt̄ et
certa malicia. maledict̄ erit̄. s. a xpo illa maledi
ctōe q̄bō z̄. Mat. xxv. Ite mal̄. i. ig. e. z̄. O ḡp̄t̄r
q̄d iaces i p̄t̄is diut̄. festina miser ad p̄niām t̄
p̄fīce ac cresce ad v̄tutes ne iuoluar̄ maledictōē
etīna. Recole q̄z alid exēplū q̄ xpo dñs fūculnēa
maledixit̄ q̄ nō dedit fructū xpo Mar. xj. c. i. figu
ra q̄ maledicēt̄ t̄ etīnalz dāna bit boīes steriles
a fructu boīi opibō: v̄t̄ dīc̄ Beda. Rogemus ḡ
dām ielū v̄t̄ det nob̄ b̄ndīctōis sue gratiā v̄t̄ p̄ ea
crescamus t̄ fructificēt̄ ad glīam Amen.

Decadē dñica Sermo tertius s̄c̄ de puericis

mirabili dñi ielū.
¶ Ver ielū cre
scēbat t̄ fortabat plen⁹ sapīa t̄ grā
d̄ s̄

Dominica infra octa. Natiuita.

decerat in illo Luce. h. et in euangelio hodierno.

N. Sicut Origen. in omel. dicit. omnia que fuerunt i^rpo erant mirabilia. et ita etiam puericia fuit et mirabilis. quod ad corp^r mirabile fuit quod sic se habiliauit oportet ipse deus ut si firmum corp^r sumeret et ob id crescebat et fortabatur. s. vigore corporali. Itē quod ad etiam mirabilis fuit quod sapia plenus fuit. Hoc enim homin natura non recipit ut puericia repleat sapia; et tunc de ieuangelio quod puer Iesus plenus fuit sapia. denique mirabile maximū i^rpo fuit quod ad virtutem. s. corp^r et ait quod genitrix uniuersis diuinis erat in eo. Unus Beda. Magis genitrix inquit ipso homin donata est ut ex quo fieri cepisset perfectum esset deus. Et id dicit euangelium. quod genitrix dicitur in illo ut per ipsum in themate. Iacobus de miribili puericia domini Iesu in Eusebione mysteria declarari libeat. per edificariōe.

Primum de miribili corporis Christi editioe.

Sed in de miribili virtutis quod dignificatioe. Circa primū de miribili corporis Christi editioe nota: dū c. q. fin. doc. et scripturā recolligendo octo portissime mirabiles editioes iuueniunt in sacro corpe domini Iesu quodclaras. quod nobilissimum et perfectissimum corpus habuit Christus dominus ut non possit cogitari melius.

Secundo quod alienum fuit a sorde et mudiissimum.

Tertio quod acceptiois dilectio fuit optimū.

Quarto quod decoratio fuit pulcherrimū.

Quinto quod divitio splendore prefulgida.

Sexto quod eloquio sermōnis virtuosissimum.

Septimo quod fragrantia odoris suauissimum.

Ultimo quod gratia sanitatis diffusiu.

Primo in hoc domini Iesu corporis fuit mirabile in hoc quod aliquen fuit a sorde et mudiissimum. quod a spiritu sancto de virginali sanguine mudiissimo fuit formatu. et nullo petro infectu. Unus Leo papa in sermone nativitate. dicit. Alienus quod ab hac nativitate. s. Christi est quod de obo legile. Nemo mudi a sorde nec ifans cuius est enim die vita sua sup terra nihil in ista singularitate nativitate de carnis corporis sciscientia trahit. nihil de petri lege manavit. Hec ille. O unus Bertholdus. Si quis quis Christus non est de Virgine mundum. Sic fructus de arbore vel flos de gremio est. Ad quod legitur ex eiusdem libro vita sociorum scientiarum Franciscanorum. quod doctor habuit magnam temptationem diabolica deinde quod potuerit quod Christi. at et pariat et. Auditac fama scripta fris Leoninis socii vicis scientiarum Franciscanorum ad eum venit ut de hoc curset eo tractaret. Filius autem Leo in spiritu bec finoscerat occurrit illi doctor qui erat de ordine scientiarum Franciscanorum. et ibi baculo quem manib[us] gestabat tecum terrena di. Virgo anno priorum et statim de terra miraculose liliu pulcherrimum subito excrevit. Itē alio loco terra teatiglo eodem baculo di. Virgo in priu. et ibi post liliu um. pdij. Tertio quod tageas dicitur. Virgo post priu et ibi tertium liliu excrevit. et sic doctor ille solidatus in fide glorias egit. Sed et in corporis Christi fuit mirabilis quod in acceptiois instanti fuit minimum. et statim perfecte organisatu in eodem instanti ac aniatu. Unus D

masce. dicitur quod in aetherno. i. in indivisiibili facta est totius hominis assumptio. Et sic in instanti caro sic aiata caro. simulque ubi dei caro. Proinde si quisquis est homo quod per oculum alijs homines facit est minimus. P. Albertus Magnus super Lucas. dicit. Christus super regulam Areosto. p. hic et minorem quantum voluntate est minimo. Tunc quod inceptum oīm aiatorum hominum in vero minimo fuit corpusculo. Tunc quod in istimo loco. i. stabulo natus est sic per circuitus. Tunc quod in cruce patibulo nouissimum oīm viroꝝ est voluit. Nec liber. Ut autem hoc magis clarescat est notandum finis Thome in iiii. dicitur. quod sic pbs. ix. de animalibus dicitur. In primo instanti figuratiois et aiatois hominum ceteris adeo prua est quantitas in fetivo quod passus excedit quantitatē formice. Namque hoc scire valde queritur in litteris et obstetricibus. ut vicis quoniam viderint aliquem fetu nasciturum et puerum et organisatu sciatur esse aiatum et non puerum. et abortiuum sed servetur et enutriatur in aruina calida et recepti porcina vel simili. quod si puerum fetu taliter aiatur aiatus ei sine baptismo erit certe in piculum datum dānatōis tunc quod non puer est puerum aiatus. sed perdere quod possit salvare. Nam ego vidi plures hoies fortuosos et militares fortuosos qui sic priuati fuisse asserebantur. et serviti pūdico modo facilius luctuari optimi. Idecirco hec predicamus ut sciatis obfuscare. quod fetu huius valde minima quantitate cipit et animat. quod vero corporis ceteris hominibus. tunc die finis Augusti. aiatur aia rōnali ita quod id puer crescere in vero a principio acceptiois sue usq[ue] ad diem. xlvi. quod plene organisatu animatur. ac postea ad quantitatē debitā augeretur successiue. id corporis Christi quod fuit in primo instanti perfecte figuratus et mortalis ossa membra distincte organisatu et aiatum habuit minus quam quantitatē ceteris naturali accepto. quod aiatur completa. xlvi. die etate vero die Augusti. vel circa s. xlvi. pbs. Sicutque a quantitate minima crevit Christus usque ad. xlvi. die ac tunc factus est tunc quantitas. quoniam hunc alij cum animantur. et sic Christus aiatur fuit minimum oīm aliorum quam tuncque minorum hominum in vero accepto. Unus Richardus. de medi. vil. sup. iiii. di. iiii. in. q. circa lxxv. et cocor. Bonaventura. et Bruno. et Franciscus. dicuntur. quod membrorum Christi distinctio. in ipso. s. momento acceptiois per oīm linearimenta et organa perfecta fuit. sed tamen quia ac tenuis quod vicis si statim natu fuisse et vero in mudi vit potuerint corporaliter visu notari distinctioes corporis domini. valde est fuit hoc mirabile. Quidam querens Christum voluit sapientiam in tam minima quantitate per oculum. Rude finis Bonaventura. et alios quod potissimum ratione est humilitas. comedatio dum dei filii rex regum qui nullo idigebat factus est per nobis tamen quoniam superbia nostra extirparetur. et hoc fecit ex mera charitate. Unus Bernhardus. O mira dei nostri clemētia. o mira charitas. sumus omnium factus est imus oīm. quod hoc fecit nisi amor. et sic pater. Tertio quod corporis Christi fuit mirabile in hoc quod complexiois excellētissime fuit et optime. quod fuit de purissimo sanguine Christi. et tunc divisa formatu. Et vero dicitur Dyonisius. Optimus est optima facere. Nam dei perfecta sunt opera. Deus. xxvii. Namque vero dicitur Christus super Job. Es

q̄d̄ facit miraculose sp̄ sūt meliora illis q̄ sūt p̄ naturā. Et b̄ ē p̄ regula exēplū d̄ vino et q̄q fa-
cto p̄ xp̄m miraculose q̄d̄ fuit optimū sup̄ oia vi-
na naturalia. Ite de ade et eue corpib⁹. Ite d̄ oculis ceci nati. et sic de alijs miraculose fact⁹. Un⁹ et
corp⁹ xp̄m miraculose fact⁹ fuit pfectissimū et opti-
mū sup̄ oia boīm corpora naturalia: adeo q̄ nlla
febre vel palysi aut alio quis morboyl̄ discrisia
fuisse molestatū: etiā si mille annis viriss⁹ in mu-
do qđ nō ē in alijs hoīb⁹. ḡ fuit mirabile.

R̄ S; q̄r̄. si xp̄s luguris sit nūqd̄ naturalr̄ alis
q̄n senio defecisset et mortuus fuisset. R̄nde fm̄
Rich. sup̄.iiij. di. xvij. ar. iiij. br. cui. q̄r̄ xp̄s dñs
nō fuit debitor mort⁹ (vt ait Anf. li. ii). Lur d̄s bō
c. x. q̄r̄ originale p̄tem nō p̄traxit. Et qm̄ xp̄s ex-
cellētissima cōplexionē habuit p̄ ceteris hoīb⁹ ut
patuit. iō naturalr̄ p̄ ceteri hoīb⁹ duit⁹ viriss⁹:
Iz pl⁹ q̄ adāvel etiā machus. alē q̄ alios excessit i
lōgitudine vite. Uixit em̄ min⁹. xxxi. mille annis
xvbi Ben. v. Uerit̄ q̄ xp̄s dñs volūtarie assū
psicatē naturā humānā q̄ foret mortal⁹. p̄ nr̄o
amore. Idcirco post lōgissimā p̄ alijs⁹ diutinā
vita naturalr̄ mortu⁹ fuiss⁹ nūl̄ p̄ miraculū dī-
via. Etute voluisset se p̄fquare. sic et belie ac enob
miraculose dedit viuere vsq; ad tpa antīxp̄i z̄c.
Nā et si voluiss⁹ diuina sua. Etute potuisset facere
q̄ nūq̄ moreret: s̄l̄ viu⁹ in celū trāslat⁹ fuiss⁹ sic
bō in padiso in statu innocēti p̄manē. viu⁹ as-
cedisset. O q̄ q̄ mirabil xp̄i erga nos amor q̄ vo-
luit. p̄ nob̄ mori q̄ vita cligere corporalē. Quar-
to deniq̄ corpus xp̄i fuit mirabile in b̄ q̄ decorē
era pulcherrimū p̄ oīb⁹ hoīb⁹ iuxta qđ p̄baue-
rat dauid in Ps. di. Speciosus forma p̄ fi. ho.
z̄c. Et adeo q̄ in eū desiderant angeli. p̄spicere. i.
Pec. i. Quico q̄ diuino splēdore fuit p̄fulgidū
Na Piero. di. q̄ qdā k̄t̄ diuinatatis et splēdor
in xp̄i facie radiabat q̄ boni attrahebat et p̄uer-
tib⁹. malib⁹ oī terrebant b̄z qđ xp̄s ipse volebat.

S; Et hoc in expēlo p̄t̄ q̄n eicit de tēplo vē-
dētes et mēlas numulariōz et cathedras vēden-
tū colubas euerit Mat. xij. Sup̄ q̄ Piero. di-
cit sic. In eā signa q̄ fecit dñs b̄ videb̄ ēē mira-
bili⁹ q̄ vn⁹ bō et illo tpe p̄ceptib⁹ intātū ut po-
stea crucifigeret. scribis et phariseis ḥ se leuietib⁹
et vidētib⁹ lucra sua destrui potuerit. ad vni⁹ fla-
gelli ḥbera cātā ejcere multitudinē. ignē ei qđd̄
dā atq̄ siderū radiabat et oculis ei⁹ dūvitatē
maiestas lucebat in facie. Hec Piero. Aliud
exēplū sile q̄n. i. ter. p̄strati sūt cū capiētes. Ite etē
plū sup̄ hodierno euāgeliō Ludol. Larthusien.
allegas doctoz̄ Greci di. Infant̄ inq̄t̄ iesu ieffa-
bile iubar adeo illustrauit senē symeonē ut p̄cel-
su tpis futura mor sibi fierent nota. Hec ille. Et
ad p̄missa val̄ etiā exēplū d̄ pictore quē miserat
rex Abagar⁹ ut figuraret faciē xp̄i i linea pāno:
H̄ ille nequit p̄f̄ radiositatē faciē xp̄i debite aspi-
cere. Un⁹ xp̄s facie sue formā ip̄ressit. et sic pictori
dedit ad portādū regi: ut p̄t̄ i legēda sc̄i thadeci

Serto cor̄p⁹ xp̄i fuit mirabile in b̄ q̄eloquo
fm̄ois fuit t̄quolissimū et mīz̄ i modū dulce ac
cordis penetratiū et ad diuina attractiū. b̄ p̄t̄
in vocatiōe Mathei. quē in thelonio sedētē vni
ca voce xp̄s d. Seq̄re me. Sic attractiū t̄cuse sue
voce. q̄ statim surges secut⁹ ē cū. et oia sua lucra
deseruit hūana: etiā p̄cula q̄ ea p̄ncipib⁹ accide
re poterāt p̄cipēdit dū offici sui rōne imp̄fecaz
reliqt̄: ut dicit Remigius. Idē p̄t̄ etiā vocatōe alī
oīz̄ discipulōz̄ q̄ secuti sūt xp̄m advn̄ vocatōis
verbū Job. ii. Un⁹ p̄s. p̄bando de tpo p̄diterat
di. Diffusa ē ḡia in labijs tuis. p̄terea be. et c. O
aia deuota ex b̄ potes cogitare q̄ntā dulcedinez
p̄ oīb⁹ bauriebat b̄ maria virgo audieō rocez
xp̄i dulcissimā sep̄issime. si c̄i delecrabat̄ ea ma-
gdalena sedēs ad pedes xp̄i et audiens verba xp̄i
dulcissima. Ml̄to magi maria virgo. O q̄ntā
sp̄ūs suauitate corvirgineū penetrabat̄ q̄tē p̄
erū xp̄m audivit di. Mat̄ da mibi pane vel da
comedere aut bibere et bm̄oi. sic mos ē puerorū
talia dulcē petere a matre. O q̄li dolore vulne-
rabaſ cor̄. q̄gis q̄n audiebat vagiter et sancte xp̄z̄ et
lactari flebili vagitu petētē. Septio q̄r̄ flagrā-
tia odor̄ cor̄p⁹ xp̄i fuit suauissimū. Si em̄t̄ vi-
dem⁹ alī pueri q̄r̄ i p̄t̄is sūt nati aliquē fetorez
habēt̄ p̄traetū. Sane ḡz̄ p̄ie credēdūz̄ ēp̄. p̄riū q̄
r̄iez̄ xp̄s sine p̄t̄o p̄cep̄t̄ et nat⁹ de virgie p̄ dulci
odore fragranie ut ipletū sic i eo illō sc̄ptuz̄ Eccl̄
xiij. Quasi myrrha electa dedi suauitatē odors̄
Et Lanc̄. ii. Ego flos cāp̄i et liliū quallū. Unde
Bern̄. ser. xlviij. sup̄ Lanc̄. dicit. q̄ flos decorē et
odorebz̄ sic inq̄t̄ dñs iesus. de q̄ etiāz̄ sc̄tā agnes
dirit q̄ ei⁹ odore reuissūt mortui et tactu cōfor-
tan̄ ifirmi. T̄ Un⁹ et pagani soldani narrat̄
q̄i Alkayr tātū ē fons q̄ irrigādo crescerebz̄ bal-
sam⁹ et nō ali⁹ fons hm̄oi iuenit̄ p̄ mūdū. H̄ idō
ēē dicūt̄ q̄ b̄. virgo dū fugiēs in egyptū cū iesu il-
luc veniūt̄: i illo fonte lauit̄ filiū. et sic ex el⁹ tactu
odorifero aq̄ illi⁹ fone b̄z̄ bāc virtutes q̄ crescere
faciat̄ balsamū odorifez̄. Ultimo q̄r̄ corp⁹ xp̄i
fuit ḡie sanitati v̄l̄sanatiuevirtutē diffusiuū. nā
bz̄ Alb. sup̄ Mar. Corp⁹ xp̄i et alabat̄ virtutē sa-
natūā ifirmatū. bz̄ illō Lu. vi. Ut̄ d̄ illo exi-
bat̄ et sanabat̄ oēs. et hoc appuit̄ i sputo et fimbrie
tactu man⁹ ip̄ositē q̄ oia sanitua fuerūt. O ie
su bōe q̄z̄ amabilis es p̄ om̄ia.

U; Līcā sc̄dm̄ p̄ncipale de illustratōe aic. s.
xp̄i z̄siderādū ē. q̄ in xp̄i aia fuerūt fm̄ doc. octo
p̄mirabilitia p̄līma om̄i creature illustrātia ip̄az̄
P̄rio q̄r̄id̄ diuinaz̄ cēntiā p̄ oī creatura etiā an-
gelica visiōe clarissima. Nā Aug. di. q̄ xp̄s ab i
stati p̄ceptois fuit viator et p̄p̄heior. Et q̄r̄ p̄ oīb⁹
aia eius fuit dō vñita. ḡ diuinā cēntiāz̄ clari⁹ sp̄
vidit q̄r̄ seraphici sp̄ūs. Sc̄do q̄r̄ rōnis vsuz̄ ba-
buit plēnū p̄ om̄ia qđ fuit valde mirabile i tali
puero. q̄r̄ ibecillitas organoz̄ corporaliū nō tolle-
bat̄ vsuz̄ rōnis in xp̄o: ut dicit san. Tho. sup̄. iiij.
Jō Diere. xxij. Femia circūdabit̄ vñz̄. Tertō mi-

Domínica infra octa. epiph.

rabile fuit q̄ b̄tūdo talis in sola tenebat omnia
nec redūdauit i mēbra sensualia. q̄ nūmīz h̄ vo
luit de⁹ vt corp⁹ xp̄i eēt passibile ⁊ mortale ad i;
plēdū p̄cū redēptōis h̄uane. iō i sensualitate tri
stis erat v̄lq̄ ad morē Mat. xxiij. Et cū h̄ in
pte rōnis supiori erat brā diuīsio. Quarto q̄ sci
vit oia p̄fec̄tissima sapia. Un̄ dī in themate euā
gelico q̄fuit puer plen⁹ sapia. Ubi Ber. dī. Nō
mīn⁹ habuit scie iesus &cept⁹ q̄ nat⁹. p̄u⁹ q̄ magn⁹.
sue gl̄atēs in v̄tero :sue vagiens in p̄spio
sue iā grādiūscul⁹ iterrogās doctores in tēplo:
sue iā pfecte erat docēs in ppl̄o eq̄ pfect⁹ fuit ple
nus sp̄ūscō. Hec Ber. X. Sz q̄rīt quō oia
xp̄i i v̄tero v̄gis clauso xp̄o scire potuit oia ab i;
stati creatoīs dū re dīc p̄bs. Hia i p̄ncipio creati
onis ē sic tabula rasa in q̄ nil ē depictū. Et q̄r nil
ē i intellectu nisi p̄us fuerit in sensu. q̄. d̄ aia. Un̄
cc⁹ nat⁹ nescit intelligere colores vel discernere.
nec lurd⁹ sonos nec sōniat de hmōi. Quō ḡaia
xp̄i potuit imaginari d̄ hmōi: cū talia antea nū
q̄ viderit vel audierit aut sensu p̄cepit. Rūndē
fīm Tho. sup. iiij. dī. xvij. ⁊ 2cōrd. doc. q̄ xp̄o exi
stēt i v̄tero aia ei⁹ nō h̄ebat sciam a sensib⁹ acceſ
p̄cā: sz dīvīt⁹ infusaz ⁊ sic habit⁹ scie in xp̄o ⁊ ima
ginatio poterat eēt p̄ sp̄es dīvīt⁹ infusas aie cū
ifirmare organoꝝ corporalīi. Sec⁹ eāt d̄ alijs
hoib⁹ q̄ accipūt sciaꝝ a sensib⁹. Quito mirabile
fuit q̄grā fuit ei data supplenissima. Un̄ scribit
Jo. i. De plenitudo ei⁹ oēs nos accepim⁹ grāz p̄
grā. Līr. q̄r oēs discip̄lī accepēt et grā sp̄īsc̄m
⁊ oēs electi p̄ grām xp̄i h̄n̄ saluari. ⁊ dīc grām p̄
grā. Prīa ei grā. s. fidei vel pñie dāt sine meritis:
eo q̄ aū grāz nō p̄ochō mereri. Sz habita p̄ma
grā p̄t hō mereri d̄ p̄digno vt def̄ sibi sedā grā
sc̄ op̄is meritorij. Sec̄to mirabile fuit q̄ alijs i
fantib⁹ se assimilauit exteri⁹ in puericia. Nā tal⁹
actat⁹ in nllō se differre oēdit ab alijs fz; corpa
lē appentiā. sz se p̄formauit oīmodei vagitu ge
stib⁹ i becillitate: vt dīcit Leo papa. vt veritas
h̄uane nature nō fantastica pbaret. Sept̄o q̄a
meritū ifinītū habuit ad tollēda oīm hoib⁹ p̄cā.
⁊ oia obtinēda bona. Dīc ei Ber. q̄ vnīca gue
ta sanguis xp̄i suffec̄isset p̄ redēptōe tot⁹ mūdi.
Un̄ Aler. de ales dīc. q̄ si xp̄m null⁹ occidiss; so
la ei⁹ charitas q̄ carnat⁹ fuit ⁊ pati voluit suffe
c̄sset p̄ oīm redēptōe. Ultimo q̄r potēta faciēd̄
oia q̄ vellit fuit ei donata. Matb. vi. Data ē mi
hi oīs p̄tās i celo ⁊ i tra. ⁊ sic in oīb⁹ creatur⁹ anz
gelic⁹ ⁊ alijs. p̄ Et iſtis oīb⁹ p̄tēplem̄ deuo
tiōe pia quō xp̄s dīs cātā charitatē nob exhibu
it q̄ scīc̄ oia q̄ vētura erāt sup̄ eū. p̄ nobis sic na
sci voluit i carne mortali vēt nos redimeret. Prio
q̄dē cogit⁹ q̄cū nat⁹ eēt sciuit ⁊ cogitauit i aīo
xp̄s d. Ecce ad h̄ nat⁹ sū vt moriar p̄ hoib⁹ mor
te cruciacerbissima ac dolorosissima q̄ mō nat⁹
sū in leticia mīris ⁊ āgeloꝝ. tūc erit tristitia maḡ.
Jē scđo q̄n̄ māt̄ eū pānīs iuoluit dicere potuit ⁊
cogitauit. Sias ago mīt̄ v̄gini q̄ sic z̄ frig⁹ me

pānīs iuoluit: sz scđo q̄ in cruce nudat⁹ oīb⁹ vēt
bus mori me optebit. Jē tertio q̄n̄ māt̄ ligauit
fascia cogitauit in aīo di. Sias ago z̄. Sz scđo
q̄ i futuro ligabor ad colūnā ⁊ flagellabor acer
bissime toto corp̄e. Jē q̄rto q̄n̄ osculata ē mater
cogitauit di. Sias ago z̄. Sz scđo q̄ i passiōis
tpe osculo tradar discipuli mei. Jē q̄nto q̄n̄ laj
cebat maria ip̄m di. Scđo q̄ felle ⁊ aceto pora
bor i cruce. Jē sexto q̄n̄ eū mīt̄ balneabat ⁊ māt̄
ac pedes et lauabat d. Sias ago z̄. Sz scđo q̄ fu
tuꝝ ē vt manib⁹ ⁊ pedib⁹ pforat⁹ ac latere trāfī
ro balneari hēbo in sanguine meo p̄ petis hoib⁹.
Jē sept̄o q̄n̄ caput tergebat ⁊ facie di. Scđo q̄
spīnis caput hoc p̄figet mīt̄pl̄t ⁊ facies mea p̄
cutieſ ⁊ p̄spueſ z̄. Jē q̄n̄ i p̄spio ponebat vel
in vlnas luscip̄es caput ad pect⁹ sustētabat in
gremio di. Sias ago z̄. Sz scđo q̄ i crucenon
habebo vbi caput reclīnē: sz iclīnato capite emic
tā sp̄m. O ḡiesu charitas tibi laus ⁊ gl̄ia.

Z Līrca tertii de dignitate pueri ieu notā
dū breuiꝝ q̄ sup̄ p̄dicta oia mirabilia h̄ fuit ma
ius indicibilis q̄ vīc̄ aia ⁊ corp⁹ xp̄i fuit deis
tatiuitavīdē ⁊ p̄postatica seu p̄sonali. iuxta illō
Job. i. Verbū caro factū ē. Hec q̄ppē vñio māt̄
ior fuit q̄ vñio aie tue ad corp⁹ tuū. ⁊ ex talivni
one tātā ē dignitas xp̄i vt veraci⁹ ⁊ p̄fec̄tissime fi
eret cōicatio idiomatiū. i. p̄prietatē dīviaꝝ ⁊ hūs
nāp̄ in xp̄o fīm Aug. ⁊ cōiter doc. sup. iiij. ita q̄p̄ste
p̄positōes sūt ve. Prīa. dīc. ē ibecillis. ifantul⁹
fac⁹ p̄ hoib⁹ minorat⁹. Sz dīc. ē ifatigatus
passus mortu⁹ ⁊ crucifix⁹ z̄. Tertia. dīc. oīm
fac⁹ ē fu⁹ fuor⁹ pauprīm⁹. Quarto. dīc. oīp̄
p̄vnā feminā ē lactat⁹ ⁊ ne i terrā decideret bras
chīs feminis porat⁹. Jē ecōuerso. Quīta p̄
positio q̄ vñ⁹ ifantul⁹ creauit celos stellas ⁊ an
gelos. Sexta. q̄ vñ⁹ ifans pl̄ scīuit q̄z oēs an
geli ⁊ tot⁹ mūd⁹. ⁊ iste ifantul⁹ docuit oēs hoies
⁊ angelos. Sept̄ia. q̄ vñ⁹ ifantul⁹ ibecillis re
gebat mūdū torū potēta ⁊ celestes sp̄ūs. Octa
ua. q̄ vñ⁹ puerul⁹ i v̄tero v̄gis iclusus ē oīm de
us oīpotēs ⁊ cēn⁹ īcōphēsibilis toro celi ambi
tu ⁊ imēsus. Accedam⁹ ḡo charissimi ⁊ laudē
deū nost̄ q̄ tot ⁊ rā p̄iſſima miracula p̄ nobis
cere voluit in xp̄o. o p̄tōres. o iusti. o oēs xp̄ian⁹
amate xp̄m q̄. p̄ v̄o amore dedit leip̄m ⁊ rātā fe
cit. o oēs fideles flecam⁹ genua ⁊ adorem⁹ hūc
ifantul⁹ iſfū rā mirabilit̄ ⁊ amabilit̄ natū et ro
gem⁹ vt ip̄e puerul⁹ dīc. v̄c̄ det nob̄ gratia i p̄n
ti ⁊ gl̄iam in futuro Amen.

De cadē dñīca q̄rtū fīmonē vīc̄ de gladio do
loris Marie habes in Stellario beate v̄gini
conscriptū. vide si placet ibi.

Dominica iſra octauas epyphanie Sermo
p̄mus sup̄ euāgelio.

Emāſit puerie
sus i bierleꝝ Lu. ii. ⁊ in euāgelio bodier

B. Sancta ecclesia post hanc festa egit de infancia salvatoris. Nam incipit facere officium dei Christi puericia. xij. anno vero voles instruere nos quo Christus dominus cepit deitatem suam manifestare mundo tamquam per prophetam. Unde euangelium hodiernum habet hoc dicitur: Quoniam euangelium hodiernum est propter opera eius. Unde euangelium hodiernum quod Christus dicerit vobis fecerit in infancia sua et deinceps usque ad ipsum. xx. anno nullus quod sonat hodiernum euangelium. Vix Christus anno vero manifestauit se plenius esse sapientia coram docto-ribus in templo et tunc legitur prouulisse proximum vobis in quo suam deitatem expiavit: et se dici filium esse afferuit deo. In his quod prius mei sunt optime me esse. Hoc enim est prius. Et de his autem tertius sacri euangelii.

Quarto factus est Iesus anno xij. ascendetibus illis hirosolymis summis consuetudinibus diei festi: consumatisque diebus cum redire remansit puer Iesus in Hierusalem et non coguerunt pentes eius. existimantes autem illum esse in comitatu venerant iter diei et regrebat eum inter cognitos et notos et non iuuenientes regressus sicut in Hierusalem regresceret eum. Et factum est post triduum iuenerunt illi in templo sedere in medio docto-ribus audiendae illos et incognitos. Stupebat autem omnes quod eum audiebatur super predicta et res ipsa eius. Et videntes admirari sunt: et dicit matrem eius ad illum. Fili quod fecisti nobis sic: ecce per te ego dolentes quebamur te. Ecce autem illos. Quid est quod me querbatis: an nesciebatis quod in his quod prius mei sunt optime me esse. Et ipsi non intellexerunt: vobis quod los curerunt ead illos. et descendit cum eis et venit nazareth teratibit illis. et mibi eius qui suabat oia. Proba hec operes in cordis suo. et Iesus proficiebat sapientiam et etate et gratiam apud deum et boies. Lucas iij. In hunc sacrum euangelio tria principia mysteria noverimus.

Primum est Christus a pentito in Hierusalem remansio. Secundum est Christus a pentito regredi inuentio.

Tertium est Christus a pentito humili habitatio. Circa proximum de Christi remansione in Hierusalem notemus vero habens sacrum euangelium in quo ostenditur historie scilicet. Quarto factus est inquit Iesus anno xij. ascendetibus illis scilicet Joseph et maria hierosolymam. Singulariter enim anniversarii deuotio et religiosi ibant in Hierusalem: sed latenter inter multas. scilicet turbas ascenderent. illuc ad festum passus: sum quod dicit Augustinus. propter metum archelai filii herodis quem timebatur eo quod herodes quererat occidere Christum cui innocenter occisis: ut per Mattheum. iiij. Hoc est factum est post reditu Christi ex Egypto ubi septem annis manerat. et iam annos etat habebat completos. et insuper tres milie vel propter quoniam Christus hic a festo nativitate Christi usque ad festum pasche. Et tunc consumat diebus. scilicet propter celebritatate octauae etat festi regni. Quod rediret. sed ad nazareth non ascenderat et ibi manebat quod distat ab Hierusalem. xl. miliaribus italicis: ut dicit Vincent de Valence. quod quartuor faciunt vnu miliarum. et sic distat per decem miliaria magna. Rediuit ita quod pentito remansit puer Iesus in Hierusalem: ita quod Joseph et maria cum remansisse non cognoverunt.

B. Sed quod Christus potuerunt pentes sic

quod nesciret quoniam remansisse cum omnino modum super curam et dilectionem de eo habuerunt. Non definiunt Beda et Lyrus. quod factum est non in casu vel obliuione: sed divisa Christi voluntate et ordinatio. Unde licet Christus potuerit habere penitentibus indicare quod vellet remanere: tamen noluit: sed ipso nescientibus remansit pluribus rationibus sum docet. Prior propter obedientiam bonum omnino dedidit. quod cum sciret quod pentes timebat ne ipse puer Iesus consideraret in manu archelaus filium herodis. vel ne ipse archelaus regis innotesceret et sic facere. procuraret. sicut cogitauerat patrem suum herodes quod rediit Christum occidere. Jo non sufficente ausi committere Christum stare in medio docto-ribus: sed precepit ei ut cum pentito deberet recedere. et sic vel retrahere a tali disputacione si eis obediret: aut non obedire diendo remanseret eos retinere quod non licebat. Secundo propter mysterium ut significaret quod multi Christiani amittunt Christum. aliqui per ignoratiem. aliqui per negligenciam alii autem per peccatum malitiam: sed regredi in triduo. scilicet triduis confessio et satisfactionis cum dolore penitentie. Item summa. ut significaret post triduum passionis in Hierusalem se resurrectus. Tertio propter exemplum ut doceat homines quod sum filius benevolentis spiratoꝝ divinitatis tradidi religionem per iterum soluꝝ ignorante peritibus: sed etiam per beatitudinem et divinum fructum se macipare. principium cum ipi pentes non sint in talibus necessitate quod non possint aliter sustentari quam per suum filium: ut per Thoma. huiusmodi. dicitur. ar. vi. Unde Hieronimus dicit ad Leptonianum. Si per te mihi inventarum sup liminis domum per calcatum pugnae pietatis: et per calcatum pugnae misericordie et fugae ad Christum. Jo et Augustinus. ac. Amatus est genitor: sed propounderetur est creator. Christus enim dicit Mattheum. Qui amat pugnare aut in pugna per misericordiam me dignus. Propreterea Christus dominus sed sciret dolere penates: tamen remansit ad celestem pugnam bonorum exhibendorum. Quoniam autem Ioseph et maria non precepit remansisse illi. Beda dicit quod mos erat iudeorum. quod semper leonis et mares leonis ibant propter suam castitatem. pueri autem cum quibus penteirent ire poterant id differenter. Unde Ioseph videlicet secundum non esse puerum Iesum extimauit eum esse eum per ignitum. Unde Ioseph in societate viroꝝ. Deus meus utrinque moderni Christiani sic casti et continenter seruarent festa sua sicut tunc faciebant iudei ut dicitur est. Unde tunc subditum in euangelio. Existimantes illum esse in comitatu venerant iter viarius diei. scilicet ab Hierusalem. et tunc in seruuentibus ad locum ubi hospitati debebant viderunt non adesse Iesum et sero regrebat illi. et mane diei iter cognitorum et notorum et non inuenientium qualem quietem habere poterant tuipse cogito. et maritum de matre que ipsum artius diligebat. nunquam enim ex qua nostra est fuit in tanta amaritudine summa Ludolphus. Prima quidem nocte habuerunt magnam tristiciam attulit enim hunc habuerunt aliquam spem inuenienti in sequenti mane quod cum regreberentur per diuersas vias tota die illa non inuenient. augebant coquuntur tristitia nec solari poterat. Tandem sero nocte altera. vero omnino spe destituta: ut dicit sanctus Vincent de Valence. intravit camera hospitum et flentibus genibus lachrymas.

Domínica infra octa. epiph.

mádo dicebattalia. O deus p̄t vos scis ybi ē filius
vester et meus. O fili mi iesu ybi nūces. Tu deus oī
potes solare me matrē q̄ iā ampliō nō possūs
pati: s̄cideſ cor p̄ dolore. et ut pie credo tota no
cte sic orauit nec dormire potuit. Tādē manefas
cro. s. diei sc̄de regressi sūt in hierlēz quā sero irā
tes req̄ebat. et sic illa etiā nocte tertia fūerūt i ma
rina cristicia. O q̄ lachryme q̄ singultus erat.
Postea mane dixi maria ad ioseph. Uadām
ad tēplū dñi et orem ut ipm iuueniam. Unū sub
dit euāgelium. Et factū ē post triduū iuenerūt illū
in tēplo. **L** hic occurrit q̄stio vñ b̄ta virgo
maria crista et doluisse d̄r cū sciebat filiū suū
et vex dñi q̄ p̄dī nō posse nisi p̄us cōderet eūa
gelium. et quō t q̄n ip̄e sua volūtate p̄mitteret. Ad
h̄ndēf̄m docet. q̄ beata vgo licet sc̄uerit hec et
alia mysteria rpi et q̄ nūq̄ occidi poss̄t nisi p̄mit
teret: s̄ affecru materno crista et plurib⁹ rōnib⁹
Primarō amor q̄ r̄pm sume amabat. et iō ab
sentia eius cū sumo dolore ferebat. Nā pl⁹ dili
gebat incōpabilit̄ r̄pm q̄ alie matres suū natū
Tū q̄ alie diligūt suos filios et q̄ suās genitu
ras. S̄ insup vgo tāq̄ suū creatorē. Tū q̄ alie
matres diligūt natos p̄tialiter eo q̄ tales p̄tūm
sūt matr̄: p̄tū p̄s carnalis. S̄ b. vgo sine pa
tre vel sine viro r̄pm p̄cipiēt totavi amor̄ intē
gri tenebat ad r̄p̄. sicut m̄no: sic et p̄fno amo
re. Jō p̄t̄ q̄ pl⁹ dolebat de amissio. q̄ q̄nto qđ
diligit: tāto amiri dolef. Sc̄da rō bñficiū mira
bilis. s. ut virgo ipsa dñi vex p̄cipet et vgo p̄ret
et sine dolore q̄ oīa augēt amore. Tertia rō quer
satōis. q̄ ante sp̄ habuit vgo mat̄ gaudiūz de
rpi p̄ntia et pia querlatōe et de miraculis ei⁹ na
tuītar. s. pastoꝝ et magoꝝ et reuelatōe facta p̄ an
gelos et stellāz tē. Et q̄ p̄tinuit aī oculos habuit
creatorē celi et frē sibi obediēt ve filiū. Unū An̄.
diē. q̄ nulla scia nec eloq̄ntia p̄t exp̄mi quāta
dulcedinis suauitate maria p̄aulū suū filiū fo
uerit. et q̄nta diligētia adolcentē obsecq̄o pdure
rit. D Unū sic legit̄ ip̄a cui dā p̄fone deuotere
uelauit q̄ sepe cū filiū in gremio p̄foueret p̄ ni
mia deuotois dulcedie caput suū acclinādo ca
pti filiū v̄l̄ orī tātas effudit lachrymas q̄ caput
et faciē filiū lachrymis amor̄ abūde rigaret. Lū
igif̄ oīm p̄ solatoꝝ possidebat̄ filio. no mir̄ qđ
amissio ei⁹ crista fortissime. Quarta rō di
ue irradiaōis. Unū Simō d̄ Lassia diē. Ille do
lor marie fuit rōne absentie filiū. q̄ ei⁹ p̄ntia fuit
illi ita gaudiosa tātute deitac̄ q̄ lucebat. s. radia
do i facie ei⁹ q̄ recte dicere poruit illū Lantic. ij
Uor̄ et tua dulc̄ et facies tua decora nimis. Ipc
em̄ erat speciosus forma p̄ filiū hoīm tē. Unde
Berñ. in ser. signū magnū tē. diē. q̄ b. vgo ma
iorē delectatōz habuit exsituū rpi q̄s habuerūt
primi pentes ex amenitate padisi. q̄ sic et Alexā.
sup Laii. et magn⁹ Alb. sup Missus ē. dicūt p̄t
crededū ēē q̄ m̄ iesu pluries admissa ē ad p̄tem
plādā intuitiue diuinitatē filiū: cui⁹ lux resplēde

bat in carne. iō doluit de amissio. Quīta rō exti
matōis bñlis. Nā fm̄ Berñ. et Or̄ge. Ex nimia
bñlicate virgo maria crista bat̄ extimās se nō tā
tā diligētia adh̄būsse sīc debuit ad tātū thesau
rū custodiēdū. et nō ita reverēt se erga eū exhibu
isse ut decuīs. Et iō extimāvit q̄cius relinq̄ns
eos reuersus eti cī celū vñ venerat cū illi placuſ
set ip̄e descelur⁹. Et iō purauit illū se amississe p
per sui idignitatē et si dolebat et timebat ne per
ampliō forlīc̄ idigna foret tātī reḡ. aspectu ḡtio
so et alloq̄o ut p̄us. Siē etiā deuoti q̄n eis libra
bit̄ ḡtia deuotois timet de stū idignitate et plorat
tē. Sexta rō famis et iopic̄ rpi et p̄ passiois. q̄ co
gitabat cōpatiēdo filio hm̄o: ut Berñ. scribit in
omel. sup p̄nti euāgelio di. E Per illū tridu
um vbi eras bone iesu. q̄s tibi misstrauit cibum
aut potū aut hospitiū. Rñdit ut p̄ oīa p̄formas
res te n̄fe paugrat̄ et oīs in te bñanas miseras
suscep̄s: q̄slynuſ d̄ turba pauper̄ et ip̄e p̄ ostia
mēdicabas. Quis dabit me bucculaꝝ tuaz p̄
ticipē fieri vel saltē diuini illū edulij reliquias sa
ginari. Nec ille. O ve admirāda dīgrīo q̄ ille q̄
infinita milia angeloz pascebati celo et de cūl̄ co
q̄na oīs hoīes et sup oīs volucres bestieꝝ et pi
sces pascūt ip̄e ob alijs mendicabat ip̄les illud
P̄s. Ego autē mēdic̄ sū et pau. tē. O si vocēisti
pueri pulsant̄ ad ostiuꝝ mēdicādo poruisse tu
fidel̄ aīa audire qđ fecisses aut dirisses. nō estas
tim accurrēt ip̄m p̄ueꝝ p̄dilectū dēū tuū in vī
nas suscep̄s et oīa neāaria sibi p̄passeſ. Nunc
āt ip̄e r̄ps mēdicat et petit i paupis p̄fona. Lur
ḡrepellis paupes vacuos tē. P̄roide fm̄ Berñ.
r̄ps tribu diebo mēdicabat. P̄ria p̄ diuitib⁹ i do
cumētū q̄ q̄qd dāt paupib⁹ rotū sibi factū eti
mabit. Mat. xxi. O d̄ vñ ex minimis meis feci
stis mibi fecisti. Et cēplū d̄ sc̄to martino q̄ cū pau
perē texisset r̄ps corā angel̄ se tectū ondit. Sc̄da
die mēdicauit r̄ps p̄ paupib⁹ in solaciū. vt. s. vō
luntaria pauprat̄ cōmēdare suo exēplo. Unde
Mat. v. di. B̄ti paupes sp̄u q̄m ip̄oꝝ cēreg. cel.
Tertia die. p̄ roto mūndo i cēplū vt suo exēplo i
strueret mūdana bona p̄tēnēda et ad celestia ap
petēda amōre r̄pi. iurta illū. ij. Cor̄. viii. Sc̄tis
ḡtaz dñi iesu q̄m p̄t̄ vos egen⁹ fact⁹ ē cū eti di
ve il. iop. di. esser̄ Glo. ibi diē. Diuites sūt oīs in
r̄pm p̄aupem credētes. q̄ thesaur⁹ eoꝝ cī re. ce.
O ḡbō sequeret r̄pm.

F Circa scdm̄ p̄ncipale de r̄pi inuētētia p
cipua notāt̄ i euāgelio. Primitū d̄ r̄pi disputatōe
q̄ iuener̄t inf̄ docet. aud. et iter. Querit̄ ḡquo r̄ps
puer i medio doctoz se habuit. zde q̄ maria dis
putauit. Id hec r̄ndēf̄ q̄ modū Beda i oīe. ho
dierna declarat di. q̄ r̄ps tenuit formā discipu
li p̄ indicio mīre bñlicat̄. Unū p̄t̄ q̄alid̄ dicēt. et
pictores sic pingēt̄ se r̄pm sedetē i cathedra in
medio doctoz male sentiūt. Siē patz p̄ Vincē
de valen. i fm̄oe. S̄ v̄t̄ diē i angulo tēpli docto
res habebat sc̄na circulariſ posita p̄ p̄silijſ et

disputatōibz tibi erat rota libris plena. Qū autē doctores disputabāt pueri i geniosi ponebant se i medio doctoz i terra sedēdo t illos audiēdo ac de dubijs iterro gādo. Et būc modū aliorū puerop tenuit xp̄s. Matia autē de q̄ tūc doctores disputabāt fm qd Hiero i ep̄la ad Paulis nū.c.iij.dicē fuit de q̄stioibz legz t p̄cipue de adiuetū mēllie q̄ videbat q̄ps esse p̄pletu. Interrogavit gr̄ps illos an iā xp̄s vēre deberet t qd d̄ xpo sentiret t allegabat eis testimonia sc̄pture q̄ debe ret xp̄s ver⁹ dei fil⁹ aduenire. t hecā sapienter v̄oēs stupebat de prudētia t r̄nisi c̄l sic sacrū testa euāgeliū. Nec t pl̄a hm̄l Vincē. Sed cūdū i euage. hortat de Marie t ioseph admīratōe. t vidēces inq̄ mirati sūe. Sz qd mirabāt de prudētia xp̄i cū sc̄ret cū esse vēx deū. Rūdeū q̄ nō de prudētia illi⁹ mirabāt s̄ de onisōe sue prudētia in tā puerili etate. q̄ putabāt q̄ adhuc nō ell̄ q̄ps manifestātī sue lapie plenitudinem.

Terciū subdit in euāgeliō d̄ m̄ris pia allocutōe. vīc̄ q̄ dixit. Fili qd fecisti nob sic. q. d. Quid id ē p̄c̄ qd fecisti nob nescītibz remaneres. pēto fili tu b̄ m̄hi indica. q̄ sc̄ebat q̄ sine causa n̄ remāterit. Nec Symō de cassia. Ecce em p̄ tu⁹ sc̄z nutric⁹ t ego dolētes z̄c̄. Sed q̄r̄ ip̄e ioseph nō est aliqd xpo locu⁹. Lyra dic̄ q̄ ideo q̄ n̄ fuſe ausus cū sc̄rz xp̄m esse deū. Sz m̄ ex ip̄a maxima dilectōe ad xp̄m hec dicere ausa ē. eo q̄ a⁹ mor excellēs nescit reuereri dñm. Sed t xp̄s r̄n̄ dī di. Quid ē. an nesciebat z̄c̄. hoc ē. q. d. Sc̄ire debet q̄ p̄z naturalē t etiū. s. p̄iem deū d̄b̄eo. p̄d̄ diligere t circa sp̄nalia occupari. Min⁹ autē m̄fēz q̄pālē v̄l nutriciū curare. Seq̄. Et ip̄i nō intellecerūt v̄bū. Sz nūq̄ d̄b̄ v̄go sc̄uit deuz p̄z xp̄i ēt ad qd fili⁹ venerat. Rūdeū q̄ sc̄uit qdē op̄ie. Sz q̄r̄ sc̄ptura dic̄ q̄ nō intellecerūt v̄bū. Rō Bede ē. q̄r̄ nō fuerūt attēti loq̄ntē de sua diuītate. tū q̄r̄ p̄us nō fuerunt assueti talia ab eo audire. tū q̄r̄ ita vēhemēter fuerūt gauissi deē inuētōe. t et vēhemēti admiratōe rei facte erat q̄r̄ extra se rapri. ita q̄ v̄ba illa mēte nō p̄c̄ perūt p̄siderādo. Moralia documēta ista pate

S Lirca terciū p̄ncipale de xp̄i bus. (būc. mili cohabitatōe; q̄r̄ dicit euāgeliū q̄ descedit. s. de Hierusalē q̄ erat i mōte cū eis. s. pentibz t vēnit nazareth t erat subdit⁹ eis. t Jesus pficiebat sapia. Hoc v̄bū habz difficultatē i theologia vt p̄z. iij. s̄tia⁹. quō vīc̄ xp̄s d̄r̄ p̄c̄isse in sapia q̄ ab instātī sue p̄ceptōis oī sc̄ia plen⁹ fuit p̄ oīa in tancū s̄c̄ nūc i celo. Sz ad h̄ breuiſ r̄ndēdo. Non tāndū est fm q̄ dic̄ Lyra q̄ i xp̄o fuit p̄mo sapiēria diuinalis. t becē infinita nec potuit augeri nec diminui. Secūda fuit h̄uana s̄ habituāl. t ista etiā nō fuit augmētata. q̄r̄ v̄ Beda dic̄. Et q̄i xp̄o habitauit oī plenitudo deitatis corporeal̄ ideo ab instātī p̄ceptōis sue habuiti aīa plenitudo sapie ifuse q̄nta p̄t̄ ferri nature h̄uane. Tercia fuit in xp̄o sapia exprimētal̄ q̄ accipit per

sensus extīores. t ista i xp̄o crescebat cū etate t ḡtia p̄cipue i effect⁹ onisōe. nā q̄t̄ crescebat i cor p̄e tāto fz p̄cessū etat⁹ p̄fectiora opa faciebat i effectu onisōe sapie sue diuine t h̄uane fm suū bñ placitū t p̄ue n̄e salutis expediebat. Et p̄plū acci p̄ia⁹ sole q̄ l̄z rātā claritatē h̄eat hora p̄ma diei i ortu q̄t̄ h̄z hora ecia habitualz. t rādē hora ecia q̄t̄ sexta t̄ sol effectualz. p̄fici i claritatēs q̄ me ridē. Ita t xp̄s sol iusticie luci i p̄ma hora p̄cepti onis sue h̄ec h̄et oēz claritatē sapie habitualz. q̄t̄ h̄z n̄b̄ i celo t̄ effectualz crescebat se manifestādo. Nā q̄n̄ v̄go ip̄m p̄cepit statī dedit radios claritatē i v̄gie t̄ Jōhe bap. t̄p̄e visitatōis elizabeth t Jōseph q̄l̄ i aurora. s̄ maiores dedit hora p̄ma. i nativitate p̄ miracula. Et q̄s̄ hora ecia. seq̄ q̄n̄ fuit adolescēs. t̄j. anno xadhuī maiorē sapias oīdit. t marie hora meridiei. s. sue p̄fecte etatis vīc̄. xxx. anno vīc̄ ad mortē t resurrectōz.

Pro finali itaq̄ documēto. s. morali notādū ē q̄b̄a v̄go maria cū suo filio iſtruit oēs fideles sui exēplo p̄cipue ad octo i b̄ euāg. Pro maria iſtruit. fideles a puericia suos natos ad colēdū deū assūfacere: iō ip̄a v̄go a puericia xp̄m ducebāt secū ad tēplū. Nā alioq̄n̄ ḡn̄ dānāt p̄tēres p̄ suis pueri. vt p̄t̄ de hely dānato eo q̄ n̄ correxit filios. j. Regū. ij. Secō maria doc̄z celebrātes ecclie vīsp̄ finē expectādo p̄plere. vñ nō ūdīt nisi p̄sumat dieb̄ festis. Lōtra b̄ faciūt q̄ die festo līc̄ eccliam intrēt: t̄ in fm̄œv̄l missa attēdi ant̄: t̄ diabolo instigātē integrā missam nō aūdiūt: s̄ statim recedūt: cū t̄ teneat integrā audire die festo. de p̄le. di. i. ea. missas. t̄ b̄ sub pena p̄c̄ mortal fm̄ Secō. sup. iij. di. xxvij. Tercio Maria doc̄t dies festos sollicite obſuare. nā maria nō p̄didit iſlū i fuga i egyptū s̄ i festiuitatibz. sic q̄ples sunt hodie xp̄iani q̄ i die festo p̄dūt iſlū peccādo i gula i ebētate t ludis talibz. Esa. i. Solēnitates vīas odi. aīa mea. Quarto maria doc̄t dolorē p̄nīcē t̄ assumere. t̄ s̄c̄iſlū q̄ p̄c̄m p̄di t̄ regr̄cē. nā cū dolore q̄dēo xp̄m iuenit. Quinto maria doc̄t nos eccliaz freq̄ntādo t̄ erorādo iſlū iuētēre. nā iſc̄ redīt maria i tēplū t̄ inuenit. Ipe em dñs ait L. v. q̄. Ois q̄ petīt accipit t̄ sic q̄ q̄rit iuenit. nō em i foro s̄ i tēplō. Serto maria doc̄t filios bñ regere t̄ māsuete redarguere. non maledicere; n̄ vitupare. Unū maria māsuete ait. Fili qd fecisti nob. Jōo Ep̄b. vi. Pr̄es nolite ad iracūdū. p̄uocare filio syros s̄ educate eos i diſplia t̄ correctōe dñi. s. ad salutē. Septio maria doc̄t cū filio iſlū. s. honoř p̄entibz t̄ obſequz eribere. q̄r̄ dñs iſlū subdit⁹ erat ill̄. Ultio doc̄t v̄ba dei diligēt audire t̄ ſuare. nā d̄r̄ q̄ maria p̄ser. o. v. t̄c̄. D̄ fidēl aīa ſtude ſaluari tēplō bē marie hec obſuādo t̄c̄. Rogemus ḡpam vt̄ dño impetrēt nobis ḡtam t̄c̄.

Dñica eadē Sermo. ij. s. de amissione iſlū. t̄ requisitione accōseruatōe.